

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 354

39e jaargang

23 november 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
96/C 354/01	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 11 juli 1996 in zaak C-306/94 (verzoek van het Cour administrative d'appel de Lyon om een prejudiciële beslissing): Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest S.à.r.l. tegen Ministre du Budget (Belasting over toegevoegde waarde — Uitlegging van artikel 19, lid 2, van Zesde Richtlijn 77/388/EEG — Aftrek van voorbelasting — Bijkomstige financiële handelingen — Berekening van pro rata van aftrek)	1
96/C 354/02	Arrest van het Hof van 10 september 1996 in zaak C-61/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Internationale Regeling inzake zuivelprodukten)	1
96/C 354/03	Arrest van het Hof van 10 september 1996 in zaak C-222/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Franse Republiek tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (Niet-nakoming — Richtlijn 89/552/EEG — Telecommunicatie — Televisie-omroep — Bevoegdheid over omroeporganisaties)	2
96/C 354/04	Arrest van het Hof van 10 september 1996 in zaak C-277/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam): Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser, E. Andal-Bugdayci tegen Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank en O. Akol tegen Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Associatie-overeenkomst EEG-Turkije — Besluit van associatieraad — Sociale zekerheid — Inwerkingtreding — Rechtstreekse werking)	2
96/C 354/05	Arrest van het Hof van 10 september 1996 in zaak C-11/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Richtlijn 89/552/EEG — Uitzending van programma's via de kabel)	3

96/C 354/06	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 12 september 1996 in zaak C-251/94 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco om een prejudiciële beslissing): E. Lafuente Nieto tegen Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Sociale zekerheid — Invaliditeit — Artikelen 46 en 47 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Berekening van uitkeringen)	4
96/C 354/07	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 12 september 1996 in zaak C-278/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Indirecte discriminatie op grond van nationaliteit — Kinderen van migrerende werknemers — Sociale voordelen — Jonge werknemers op zoek naar eerste dienstbetrekking — Toegang tot speciale werkgelegenheidsprogramma's)	4
96/C 354/08	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 12 september 1996 in de gevoegde zaken C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 en C-157/95 (verzoeken om prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli en sezione distaccata di Castelnuovo di Porto), in de aldaar dienende strafzaken tegen S. Gallotti, R. Censi, G. Salmaggi, S. Pasquire, M. Zappone, F. Segna e.a., C. Cervetti, M. Gasbarri, I. Narducci en F. Smaldone (Harmonisatie van wetgevingen — Afvalstoffen — Richtlijn 91/156/EEG)	5
96/C 354/09	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 17 september 1996 in de gevoegde zaken C-246/94, C-247/94, C-248/94 en C-249/94 (verzoek van de Corte suprema di Cassazione om een prejudiciële beslissing): Cooperativa Agricola Zootecnica S. Antonio e.a. tegen Amministrazione delle Finanze dello Stato (Verordeningen (EEG) nr. 612/77 en (EEG) nr. 1384/77 van de Commissie — Bijzondere invoerregeling voor bepaalde jonge mannelijke mestrunderen — Richtlijn 79/623/EEG van de Raad)	5
96/C 354/10	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-302/93 (verzoek van het Gerechtshof te 's-Gravenhage om een prejudiciële beslissing): E. Debouche tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (BTW — Uitlegging van artikel 17, leden 2 en 3, onder a), van Richtlijn 77/388/EEG en van de artikelen 3, onder b), en 5, eerste alinea, van Richtlijn 79/1072/EEG — Teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen)	6
96/C 354/11	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-230/94 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): R. Enkler tegen Finanzamt Homburg (Zesde BTW-Richtlijn — Begrip economische activiteit — Maatstaf van heffing)	6
96/C 354/12	Arrest van het Hof van 26 september 1996 in zaak C-241/94: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Begrip steunmaatregelen van Staten in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag — Tegemoetkomingen van de Staat met een sociaal karakter)	7
96/C 354/13	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-287/94 (verzoek van het Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): A/S Richard Frederiksen & Co. tegen Skatteministeriet (Bijeenbrengen van kapitaal — Kapitaalrecht — Door moedermaatschappij aan dochter verstrekte renteloze lening — Belasting over inkomsten van vennootschappen)	7

96/C 354/14	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-327/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Finanzgericht Köln): J. Dudda tegen Finanzamt Bergisch Gladbach (Zesde BTW-Richtlijn — Uitlegging van artikel 9, lid 2, onder c) — Geluidstechnische begeleiding van artistieke of recreatieve evenementen — Plaats van dienst)	8
96/C 354/15	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-43/95 (verzoek van de Högsta Domstol om een prejudiciële beslissing): Data Delecta Aktiebolag, R. Forsberg tegen MSL Dynamics Ltd (Gelijke behandeling — Discriminatie op grond van nationaliteit — Cautio judicatum solvi)	8
96/C 354/16	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-79/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn)	9
96/C 354/17	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-117/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 92/35/EEG — Richtlijn 92/40/EEG — Niet-omzetting binnen gestelde termijnen)	9
96/C 354/18	Arrest van het Hof (Vierde Kamer) van 26 september 1996 in zaak C-168/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Vicenza): Strafzaak tegen L. Arcaro (Lozingen van cadmium — Uitlegging van Richtlijnen 76/464/EEG en 83/513/EEG van de Raad — Rechtstreekse werking — Mogelijkheid om zich tegenover particulier op richtlijn te beroepen)	10
96/C 354/19	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 3 oktober 1996 in zaak C-41/94: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Goedkeuring van rekeningen — EOGFL — Speciale premie voor producenten van rundvlees — Niet-erkenning van uitgaven)	10
96/C 354/20	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 3 oktober 1996 in zaak C-126/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Centrale Raad van Beroep): A. Hallouzi-Choho tegen Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (Samenwerkingsovereenkomst EEG-Marokko — Artikel 41, lid 1 — Beginsel van non-discriminatie op gebied van sociale zekerheid — Rechtstreekse werking — Echtgenote van migrerende Marokkaanse werknemer — Bijzondere uitvoeringsbepalingen van Nederlandse wetgeving inzake algemene ouderdomsverzekering)	11
96/C 354/21	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 3 oktober 1996 in zaak C-380/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 91/414/EEG — Niet-omzetting)	11
96/C 354/22	Arrest van het Hof van 8 oktober 1996 in de gevoegde zaken C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 en C-190/94 (verzoeken van het Landgericht Bonn om een prejudiciële beslissing): E. Dillenkofer e.a. tegen Bondsrepubliek Duitsland (Richtlijn 90/314/EEG betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreis-pakketten — Niet-omzetting — Aansprakelijkheid en schadevergoedingsplicht van Lid-Staat)	12

96/C 354/23	Beschikking van het Hof (Derde Kamer) van 12 juni 1996 in zaak C-95/96 (verzoek van het Tribunal de commerce de Marseille om een prejudiciële beslissing), Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône tegen Clinique de la Pointe Rouge SA (Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof)	12
96/C 354/24	Beschikking van het Hof (Derde Kamer) van 12 juni 1996 in zaak C-96/96 (verzoek van het Tribunal de commerce de Marseille om een prejudiciële beslissing), Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône tegen Clinique Florens SA (Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof)	13
96/C 354/25	Beschikking van het Hof (Vierde Kamer) van 11 juli 1996 in zaak C-325/94 P: An Taisce — The National Trust for Ireland, en World Wide Fund for Nature UK (WWF) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Voor beroep vatbaar besluit — Kennelijk ongegronde hogere voorziening)	13
96/C 354/26	Beschikking van het Hof (Eerste Kamer) van 17 september 1996 in zaak C-19/95 P: San Marco Impex Italiana SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Hogere voorziening — Overheidsopdracht voor uitvoering van werken — Artikelen 178 en 215, tweede alinea, EEG-Verdrag)	13
96/C 354/27	Beschikking van de president van het Hof van 24 september 1996 in de gevoegde zaken C-239/96 R en C-240/96 R: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Sociale politiek — Communautaire acties ten behoeve van ouderen — Communautaire acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting)	14
96/C 354/28	Zaak C-288/96: Beroep, op 26 augustus 1996 ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
96/C 354/29	Zaak C-307/96: Verzoek van de Arbeidsrechtbank te Brussel van 5 september 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Baldone en Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering	15
96/C 354/30	Zaak C-310/96: Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden	15
96/C 354/31	Zaak C-311/96: Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	16
96/C 354/32	Zaak C-312/96: Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	16
96/C 354/33	Zaak C-313/96: Beroep, op 25 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 354/34	Zaak C-319/96: Verzoek van het Østre Landsret van 4 september 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Brinkmann Tabakfabriken GmbH en Skatteministeriet	17
96/C 354/35	Zaak C-320/96 P: Hogere voorziening, op 30 september 1996 ingesteld door de Europese Radio- en Televisie-unie tegen het arrest, op 11 juli 1996 in de gevoegde zaken T-528/93, T-542/93, T-543/93 en T-546/93 tussen Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco en Antena 3 de Televisión, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, de Europese Radio- en Televisie-unie, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) en Radiotelevisión española (RTVE) gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste Kamer — uitgebreid)	18
96/C 354/36	Zaak C-321/96: Verzoek van het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein van 10 juli 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen W. Mecklenburg en de Landrat van Kreis Pinneberg, interveniënt: de vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie te Kiel	19
96/C 354/37	Zaak C-323/96: Beroep, op 2 oktober 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	19
96/C 354/38	Zaak C-324/96: Verzoek van het Eirinodikeio (kantongerecht) van Echinós van 24 juli 1995 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE, gevestigd te Amigdaleonas Kavala, en A. Simou e.a.	20
96/C 354/39	Zaak C-325/96: Verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) van 10 juli 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Lda en Subdirector-Geral das Alfândegas	20
96/C 354/40	Zaak C-326/96: Verzoek van het Employment Appeal Tribunal te Londen van 14 augustus 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen B. S. Levez en T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd	20
96/C 354/41	Zaak C-328/96: Beroep, op 7 oktober 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	21
96/C 354/42	Zaken C-332/96 en C-333/96: Verzoek van de Pretura di Roma van 2 oktober 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. a r.l. (CONATA) en Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo (AIMA)	22
96/C 354/43	Zaak C-339/96: Verzoek van het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale des Bouches du Rhône van 1 maart 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen J. Farias en Caisse régionale d'Assurance Maladie du Sud Est	22
96/C 354/44	Zaak C-343/96: Verzoek van de Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — van 17 augustus 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dilexport Srl en Amministrazione delle Finanze dello Stato	22

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

96/C 354/45	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 1996 in zaak T-36/94: A. Capitanio tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Herplaatsing — Vaststelling van niveau van ambt — Bezwarend besluit)	23
96/C 354/46	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 1996 in zaak T-37/94: D. Benecos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Herplaatsing — Vaststelling van niveau van ambt — Bezwarend besluit)	24
96/C 354/47	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 1996 in zaak T-56/94: R. de Santis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Kennisgeving van vacature — Misbruik van bevoegdheid)	24
96/C 354/48	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 1996 in zaak T-336/94: Efisol SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Verordening (EEG) nr. 594/91 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken — Toewijzing van contingenten — Invoervergunningen — Weigering — Vordering tot schadevergoeding — Bescherming van gewettigd vertrouwen)	24
96/C 354/49	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 1996 in zaak T-378/94: J. Knijff tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Tijdelijke functionarissen aangesteld in overleg met nationale controle-instellingen — Toepassing van regeling betreffende hun indeling in rang)	25
96/C 354/50	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 1996 in zaak T-266/94: Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Scheepsbouw — Afwijkende regeling — Scheepswerven in voormalige Duitse Democratische Republiek)	25
96/C 354/51	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 1996 in zaak T-330/94: Salt Union Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Weigering van Commissie om dienstige maatregelen voor te stellen in de zin van artikel 93, lid 1, van Verdrag — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	25
96/C 354/52	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 28 augustus 1996 in zaak T-112/96 R: J.-C. Séché tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Afwijzing van sollicitatie en aanstelling van andere kandidaat — Kort geding — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Ontbreken)	26
96/C 354/53	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 4 oktober 1996 in zaak T-197/95, Sveriges Betodlares Centralförening en S. Å. Henrikson tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Suikerbieten — Verordening (EG) nr. 1734/95 — Specifieke landbouwmrekeningskoers voor Zweden — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	26
96/C 354/54	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 4 oktober 1996 in zaak T-5/96, Sveriges Betodlares Centralförening en S. Å. Henrikson tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Suikerbieten — Verordening (EG) nr. 1734/95 — Specifieke landbouwmrekeningskoers voor Zweden — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	27

96/C 354/55	Beschikking van de president van het Hof van 8 oktober 1996 in zaak T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Sociale politiek — Europees Sociaal Fonds — Beschikking waarbij gedeeltelijke terugbetaling van bijstand voor beroepsopleidingsactie wordt gelast — Kort geding — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Afwezigheid)	27
96/C 354/56	Zaak T-87/96: Beroep, op 5 juni 1996 ingesteld door vennootschappen Assicurazioni Generali SpA en Unicredito SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
96/C 354/57	Zaak T-139/96: Beroep, op 10 september 1996 ingesteld door MD Foods Amba e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
96/C 354/58	Zaak T-144/96: Beroep, op 16 september 1996 ingesteld door „Y” tegen Europees Parlement	29
96/C 354/59	Zaak T-146/96: Beroep, op 19 september 1996 ingesteld door M. da Graça de Abreu tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen	29
96/C 354/60	Zaak T-147/96: Beroep, op 19 september 1996 ingesteld door H. Batho tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
96/C 354/61	Zaak T-148/96: Beroep, op 20 september 1996 ingesteld door E. Brognieri tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
96/C 354/62	Zaak T-150/96: Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door A. Rowan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
96/C 354/63	Zaak T-152/96: Beroep, op 2 september 1996 ingesteld door Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Limited Partnership tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
96/C 354/64	Zaak T-153/96: Beroep, op 2 oktober 1996 ingesteld door Union Carbide Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
96/C 354/65	Zaak T-154/96: Beroep, op 8 oktober 1996 ingesteld door C. Chvatal en anderen tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen	33
96/C 354/66	Zaak T-155/96: Beroep, op 9 oktober 1996 ingesteld door Stad Mainz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
96/C 354/67	Zaak T-156/96: Beroep, op 9 oktober 1996 ingesteld door C. Jensen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	35
96/C 354/68	Doorhaling van de gevoegde zaken T-454/93, T-456/93 en T-457/93	35
96/C 354/69	Gedeeltelijke doorhaling van zaak T-221/95	36
96/C 354/70	Doorhaling van zaak T-37/96	36
96/C 354/71	Doorhaling van zaak T-52/96	36

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 11 juli 1996

in zaak C-306/94 (verzoek van het Cour administrative d'appel de Lyon om een prejudiciële beslissing): Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest S.à.r.l. tegen Ministre du Budget⁽¹⁾

(Belasting over toegevoegde waarde — Uitlegging van artikel 19, lid 2, van Zesde Richtlijn 77/388/EEG — Aftrek van voorbelasting — Bijkomstige financiële handelingen — Berekening van pro rata van aftrek)

(96/C 354/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-306/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrijk) in het aldaar aanhangig geding tussen Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest S.à.r.l. en Ministre du Budget, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 19, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), C. Gulmann en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 11 juli 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 19, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd, dat de financiële opbrengsten die een onderneming die zich met het beheer van onroerend goed bezighoudt, verkrijgt uit beleggingen die zij, voor eigen rekening, verricht met gelden die haar door de eigenaren of huurders

worden betaald, moeten worden opgenomen in de noemer van de breuk die wordt gebruikt voor de berekening van het pro rata van de aftrek.

⁽¹⁾ PB nr. C 380 van 31. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 10 september 1996

in zaak C-61/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Internationale Regeling inzake zuivelprodukten)

(96/C 354/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-61/94, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Sack) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: B. Klope), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen, dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door in het actieve veredelingsverkeer de invoer van zuivelprodukten toe te staan waarvan de douanewaarde lag beneden de minimumprijzen vastgesteld overeenkomstig de Internationale Regeling inzake zuivelprodukten, door de Gemeenschap goedgekeurd bij Besluit 80/271/EEG van de Raad van 10 december 1979 betreffende de sluiting van de multilaterale overeenkomsten waarover tijdens de handelsbesprekingen 1973-1979 overeenstemming is bereikt (PB 1980, L 71, blz. 1), waardoor zij in strijd heeft gehandeld met, in de eerste plaats, de verplichting tot samenwerking bedoeld in artikel 6, lid 1, onder a), van bijlage I en artikel 6, onder a), van de bijlagen II en III van die regeling, in de tweede plaats, de verplichting bedoeld in artikel 3, lid 1, van de genoemde drie bijlagen, en tenslotte, wat de economische voorwaarden voor het verlenen van de verdelingsvergunning betreft, de artikelen 5 tot en met 8 van Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad van 16 juli 1985 betreffende de regeling actieve veredeling (PB 1985, L 188, blz. 1), heeft het Hof,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet (rapporteur) en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: G. Tesouro; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 10 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door in het kader van de regeling actieve veredeling de invoer toe te staan van zuivelprodukten waarvan de douanewaarde lager was dan de minimumprijzen vastgesteld overeenkomstig de Internationale Regeling inzake zuivelprodukten, goedgekeurd door de Gemeenschap bij Besluit 80/271/EEG van de Raad van 10 december 1979 betreffende de sluiting van de multilaterale overeenkomsten waarover tijdens de handelsbesprekingen 1973-1979 overeenstemming is bereikt, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 6, lid 1, onder a), van bijlage I en artikel 6, onder a), van de bijlagen II en III van de regeling, en krachtens Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad van 16 juli 1985 betreffende de regeling actieve veredeling.*
2. *Het beroep wordt voor het overige verworpen.*
3. *De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB nr. C 90 van 26. 3. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 10 september 1996

in zaak C-222/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Franse Republiek tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland(¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 89/552/EEG — Telecommunicatie — Televisie-omroep — Bevoegdheid over omroeporganisaties)

(96/C 354/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-222/94, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Docksey en B. J. Drijber), ondersteund door Franse Republiek (gemachtigden: E. Belliard en J.-L. Falconi) tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins, bijgestaan door S. Richards en R. Thompson), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB 1989, L 298, blz. 23), niet correct in nationaal recht om te zetten, de krachtens de artikelen 2, leden 1 en 2, en 3, lid 2,

van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (rapporteur), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 10 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door ten aanzien van televisie-uitzendingen via satelliet de in Section 43 van de Broadcasting Act 1990 genoemde criteria vast te stellen om te bepalen welke satellietomroeporganisaties onder de bevoegdheid van het Verenigd Koninkrijk vallen, door in het kader van deze bevoegdheid verschillende regelingen toe te passen op binnenlandse en op niet-binnenlandse satellietdiensten, en door op uitzendingen van een onder de bevoegdheid van een andere Lid-Staat vallende omroeporganisatie toezicht uit te oefenen wanneer deze uitzendingen door een niet-binnenlandse satellietdienst worden uitgezonden of aan het publiek worden aangeboden als een programma dat een vergunning nodig heeft om te kunnen worden verspreid, is het Verenigd Koninkrijk de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 2, leden 1 en 2, en 3, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten.*

2. *Het Verenigd Koninkrijk wordt in de kosten verwezen.*

3. *De Franse Republiek zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB nr. C 275 van 1. 10. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 10 september 1996

in zaak C-277/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam): Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser, E. Andal-Bugdayci tegen Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank en O. Akol tegen Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging(¹)

(Associatie-overeenkomst EEG-Turkije — Besluit van associatierraad — Sociale zekerheid — Inwerkingtreding — Rechtstreekse werking)

(96/C 354/04)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-277/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Arrondissements-

rechtbank te Amsterdam, in het aldaar aanhangig geding tussen Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser, E. Andal-Bugdayci en Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank en O. Akol en Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging, een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 12 en 13 van Besluit nr. 3/80 van de associatieraad, van 19 september 1980, betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen van de Lid-Staten der Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinsleden (PB 1983, C 110, blz. 60), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, D. A. O. Edward (rapporteur), J.-P. Puissechet en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 10 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Besluit nr. 3/80 van de associatieraad, van 19 september 1980, betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen van de Lid-Staten der Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinsleden, is in werking getreden op de datum waarop het is vastgesteld, dat wil zeggen op 19 september 1980, en bindt de overeenkomstsluitende partijen sinds die datum.*
2. *Zolang de Raad niet de noodzakelijke nadere maatregelen ter uitvoering van Besluit nr. 3/80 heeft vastgesteld, hebben de artikelen 12 en 13 van dit besluit geen rechtstreekse werking op het grondgebied van de Lid-Staten en doen zij voor particulieren derhalve niet het recht ontstaan zich er voor de nationale rechter op te beroepen.*

(¹) PB nr. C 370 van 21. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 10 september 1996

in zaak C-11/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België⁽¹⁾

(Richtlijn 89/552/EEG — Uitzending van programma's via de kabel)

(96/C 354/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling: de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-11/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. van Nuffel) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: J. Devadder, bijgestaan door A. Berenboom), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen

die krachtens Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB 1989, L 298, blz. 23), met name de artikelen 2, 14 en 15 van deze richtlijn, op hem rusten, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet en G. Hirsch, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (rapporteur), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur op 10 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het Koninkrijk België is de verplichtingen niet nagekomen die krachtens Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten, met name de artikelen 2, 14 en 15 van deze richtlijn, op hem rusten, door*

— *wat de Franse gemeenschap betreft, in het Franse taalgebied een stelsel van voorafgaande vergunning voor de doorgifte via de kabel van televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten te hebben behouden;*

— *wat de Franse gemeenschap betreft, in het Franse taalgebied een stelsel van voorafgaande, uitdrukkelijke en voorwaardelijke vergunning te hebben behouden voor de doorgifte via de kabel van televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten, die commerciële reclame of een televerkoop-programma bevatten die meer bepaald voor de kijkers van de Franse gemeenschap bestemd zijn;*

— *wat de Vlaamse gemeenschap betreft, in het Nederlandse taalgebied een stelsel van voorafgaande vergunning voor de doorgifte via de kabel van televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten te hebben behouden;*

— *wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te hebben vastgesteld die nodig zijn om aan artikel 2, lid 2, van Richtlijn 89/552/EEG te voldoen;*

— *wat de Franse gemeenschap betreft, niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te hebben vastgesteld die nodig zijn om volledig aan de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 89/552/EEG te voldoen.*

2. *Het beroep wordt voor het overige verworpen.*

3. *Het Koninkrijk België wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB nr. C 54 van 4. 3. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 12 september 1996

in zaak C-251/94 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco om een prejudiciële beslissing): E. Lafuente Nieto tegen Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)⁽¹⁾

(Sociale zekerheid — Invaliditeit — Artikelen 46 en 47 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Berekening van uitkeringen)

(96/C 354/06)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-251/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanje) in het aldaar aanhangig geding tussen E. Lafuente Nieto en Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging en de geldigheid van artikel 47, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad (PB 1983, L 230, blz. 6), en aangepast bij bijlage I, deel VIII, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen (PB 1985, L 302, blz. 170), alsmede over de uitlegging van artikel 46, lid 2, van die verordening, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur), P. Jann, L. Sevón en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 12 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 47, lid 1, onder e), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad, en aangepast bij bijlage I, deel VIII, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen, ziet op een stelsel zoals voorzien in de Spaanse wettelijke regeling, dat voor de berekening van invaliditeitsuitkeringen uitgaat van een gemiddelde bijdrage.
2. Artikel 47, lid 1, onder e), van Verordening (EEG) nr. 1408/71, uitgelegd overeenkomstig het oogmerk van artikel 51 EEG-Verdrag, thans EG-Verdrag, houdt in dat in een situatie als die van het hoofdgeding, voor de berekening van de gemiddelde bijdrage alleen wordt

uitgegaan van het bedrag van de krachtens de betrokken wettelijke regeling betaalde premies, en dat het aldus berekende theoretische uitkeringsbedrag naar behoren moet worden aangepast en verhoogd alsof de betrokkene zijn werkzaamheden onder dezelfde voorwaarden in de betrokken Lid-Staat had voortgezet.

3. Artikel 46, lid 2, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ziet niet op de berekening van invaliditeitsuitkeringen volgens een stelsel als voorzien in de Spaanse wetgeving, volgens hetwelk het bedrag van de uitkeringen onafhankelijk is van de duur van de verzekerings-tijdvakken.

⁽¹⁾ PB nr. C 316 van 12. 11. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 12 september 1996

in zaak C-278/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Indirecte discriminatie op grond van nationaliteit — Kinderen van migrerende werknemers — Sociale voordelen — Jonge werknemers op zoek naar eerste dienstbetrekking — Toegang tot speciale werkgelegenheidsprogramma's)

(96/C 354/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-278/94, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Wolfcarius) tegen Koninkrijk België (gemachtigden: J. Devadder en C. Denève), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen, dat het Koninkrijk België, door enerzijds te bepalen, dat jonge werknemers op zoek naar een eerste dienstbetrekking slechts voor wachttuitkeringen in aanmerking komen wanneer zij hun studies van de secundaire cyclus voleindigd hebben aan een door de Belgische Staat (of één van zijn gemeenschappen) gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling, en door anderzijds tegelijkertijd de werkgevers aan te sporen de ontvangers van die werkloosheidsuitkeringen in dienst te nemen, door te bepalen, dat de Staat in dat geval de lonen en sociale bijdragen voor die werknemers ten laste zal nemen wanneer het gaat om uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, de krachtens artikel 48 EG-Verdrag en de artikelen 3 en 7 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB 1968, L 257, blz. 2), op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann (rapporteur) en L. Sevón, rechters;

advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 12 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door voor de toekenning van wachtuitkeringen de voorwaarde te stellen, dat kinderen ten laste van in België woonachtige migrerende werknemers uit andere Lid-Staten hun studies van de secundaire cyclus aan een door de Belgische Staat of een van zijn gemeenschappen gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling hebben voleindigd, is het Koninkrijk België de krachtens artikel 48 EG-Verdrag en artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.
3. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

(¹) PB nr. C 351 van 10. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 12 september 1996

in de gevoegde zaken C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 en C-157/95 (verzoeken om prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli en sezione distaccata di Castelnuovo di Porto), in de aldaar dienende strafzaken tegen S. Gallotti, R. Censi, G. Salmaggi, S. Pasquire, M. Zappone, F. Segna e.a., C. Cervetti, M. Gasbarri, I. Narducci en F. Smaldone (¹)

(*Harmonisatie van wetgevingen — Afvalstoffen — Richtlijn 91/156/EEG*)

(96/C 354/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 en C-157/95, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli en sezione distaccata di Castelnuovo di Porto (Italië), in de aldaar dienende strafzaken tegen S. Gallotti, R. Censi, G. Salmaggi, S. Pasquire, M. Zappone, F. Segna e.a., C. Cervetti, M. Gasbarri, I. Narducci en F. Smaldone, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen (PB 1991, L 78, blz. 32), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, L. Sevón (rapporteur) en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: N.

Fennelly; griffier: R. Grass, op 12 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De artikelen 5 en 189, derde alinea, EG-Verdrag moeten aldus worden uitgelegd, dat zij een Lid-Staat niet verbieden te voorzien in strafsancties teneinde de nakoming te verzekeren van de verplichtingen opgelegd door Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen, mits die sancties even zwaar zijn als die welke gelden voor vergelijkbare, even ernstige overtredingen van het nationale recht, en in ieder geval doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

(¹) PB nr. C 119 van 13. 5. 1995,
PB nr. C 137 van 3. 6. 1995,
PB nr. C 159 van 24. 6. 1995,
PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 17 september 1996

in de gevoegde zaken C-246/94, C-247/94, C-248/94 en C-249/94 (verzoek van de Corte suprema di Cassazione om een prejudiciële beslissing): Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio e.a. tegen Amministrazione delle Finanze dello Stato (¹)

(*Verordeningen (EEG) nr. 612/77 en (EEG) nr. 1384/77 van de Commissie — Bijzondere invoerregeling voor bepaalde jonge mannelijke mestrunderen — Richtlijn 79/623/EEG van de Raad*)

(96/C 354/09)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-246/94, C-247/94, C-248/94 en C-249/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Corte suprema di Cassazione in de aldaar aanhangige gedingen tussen Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio e.a. en Amministrazione delle Finanze dello Stato, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 79/623/EEG van de Raad van 25 juni 1979 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de douaneschuld (PB 1979, L 179, blz. 31), en van Verordening (EEG) nr. 612/77 van de Commissie van 24 maart 1977 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van de bijzondere invoerregeling voor bepaalde jonge mannelijke mestrunderen (PB 1977, L 77, blz. 18), zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1384/77 van de Commissie van 27 juni 1977 (PB 1977, L 157, blz. 16), en over de geldigheid van Verordening (EEG) nr. 1121/87 van de Commissie van 23 april 1987 tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 612/77 en (EEG) nr. 1136/79 ten aanzien van het vrijgeven van de zekerheid in het kader van bepaalde bijzondere invoerregelingen in de

sector rundvlees (PB 1987, L 109, blz. 12), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris (rapporteur), kamerpresident, G. Hirsch en G. F. Mancini, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 17 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 2, onder d), van Richtlijn 79/623/EEG van de Raad van 25 juni 1979 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de douaneschuld, heeft rechtstreekse werking en doet voor particulieren rechten ontstaan die zij kunnen invoeren tegenover een Lid-Staat die deze richtlijn niet in nationaal recht heeft omgezet, en die de nationale rechter moet handhaven.
2. Artikel 2, onder d), van Richtlijn 79/623/EEG is ook van toepassing in geval van schending van Verordening (EEG) nr. 612/77 van de Commissie van 24 maart 1977 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van de bijzondere invoerregeling voor bepaalde jonge mannelijke mestrundersen, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1384/77 van de Commissie van 27 juni 1977.

(¹) PB nr. C 331 van 26. 11. 1994,
PB nr. C 316 van 12. 11. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-302/93 (verzoek van het Gerechtshof te 's-Gravenhage om een prejudiciële beslissing): E. Debouche tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (¹)

(BTW — Uitlegging van artikel 17, leden 2 en 3, onder a), van Richtlijn 77/388/EEG en van de artikelen 3, onder b), en 5, eerste alinea, van Richtlijn 79/1072/EEG — Teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen)

(96/C 354/10)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-302/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Gerechtshof te 's-Gravenhage (Nederland) in het aldaar aanhangig geding tussen E. Debouche en Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 17, leden 2 en 3, onder a), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1), en van de artikelen 3, onder b), en 5, eerste alinea, van de Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde

waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen (PB 1979, L 331, blz. 11), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch (rapporteur) en P. J. G. Kapteyn, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauro; griffier: H. A. Rühl, hoofd-administrateur, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 3, onder b), van de Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen, moet aldus worden uitgelegd, dat een advocaat die in de Lid-Staat waar hij gevestigd is, krachtens artikel 28, lid 3, onder b), en bijlage F van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, BTW-vrijstelling geniet, uit dien hoofde niet gerechtigd is de bevoegde dienst van die Lid-Staat om afgifte van de in genoemd artikel 3, onder b), bedoelde verklaring te verzoeken, en dus geen recht heeft op teruggaaf van de BTW die is geheven ter zake van diensten die hem zijn verleend in een Lid-Staat waar hij niet gevestigd is en waar diensten verricht door advocaten niet zijn vrijgesteld.

(¹) PB nr. C 178 van 30. 6. 1993.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-230/94 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): R. Enkler tegen Finanzamt Homburg (¹)

(Zesde BTW-Richtlijn — Begrip economische activiteit — Maatstaf van heffing)

(96/C 354/11)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-230/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Bundesfinanzhof in het aldaar aanhangig geding tussen R. Enkler en Finanzamt Homburg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 4, leden 1 en 2, artikel 6, lid 2, onder a), en artikel 11, deel A, lid 1, onder c), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters;

advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofd-administrateur, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De verhuur van een lichamelijke zaak is een exploitatie die is aan te merken als economische activiteit in de zin van artikel 4, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, wanneer die verhuur erop gericht is, duurzaam opbrengsten te verkrijgen.*
2. *Om vast te stellen of de verhuur van een lichamelijke zaak, zoals een kampeerwagen, erop gericht is, duurzaam opbrengsten te verkrijgen in de zin van artikel 4, lid 2, tweede zin, van Richtlijn 77/388/EEG, moet de nationale rechter het geheel van de omstandigheden van het concrete geval beoordelen.*
3. *Artikel 11, deel A, lid 1, onder c), van Richtlijn 77/388/EEG moet aldus worden uitgelegd, dat de uitgaven die ontstaan in de periode tijdens welke de zaak de belastingplichtige op zodanige wijze ter beschikking staat, dat hij ze op ieder ogenblik daadwerkelijk voor andere dan bedrijfsdoeleinden kan gebruiken, moeten worden opgenomen in de maatstaf van heffing van de omzetbelasting over handelingen die overeenkomstig artikel 6, lid 2, van die verordening met dienstverrichtingen zijn gelijkgesteld. Het in aanmerking te nemen gedeelte van deze uitgaven moet evenredig zijn aan de verhouding tussen de totale duur van daadwerkelijk gebruik van de zaak en de periode van daadwerkelijk gebruik voor andere dan bedrijfsdoeleinden.*

(¹) PB nr. C 275 van 1. 10. 1994.

ARREST VAN HET HOF

van 26 september 1996

in zaak C-241/94: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Begrip steunmaatregelen van Staten in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag — Tegemoetkomingen van de Staat met een sociaal karakter)

(96/C 354/12)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-241/94, Franse Republiek (gemachtigden: E. Belliard, C. Salins en J.-M. Belorgey) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-P. Kep-

penne en B. Smulders), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking SG(94) D/8907 van de Commissie van 27 juni 1994 betreffende steun aan de vennootschap Kimberly Clark Sopalin, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet en G. Hirsch (rapporteur), kamerpresidenten, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, L. Sevón en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Franse Republiek in de kosten.*

(¹) PB nr. C 304 van 29. 10. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-287/94 (verzoek van het Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): A/S Richard Frederiksen & Co. tegen Skatteministeriet (¹)

(Bijeenbrengen van kapitaal — Kapitaalrecht — Door moedermaatschappij aan dochter verstrekte renteloze lening — Belasting over inkomsten van vennootschappen)

(96/C 354/13)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-287/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Østre Landsret (Denemarken) in het aldaar aanhangig geding tussen A/S Richard Frederiksen & Co. en Skatteministeriet, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 4, lid 2, onder b), en 10 van Richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB 1969, L 249, blz. 25), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. F. Mancini en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 4, lid 2, onder b), van Richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, moet aldus worden uitgelegd, dat het bij de verstrekking van*

een renteloze lening aan een vennootschap van toepassing is op het bedrag van de bespaarde rente.

2. Artikel 10 van Richtlijn 69/335/EEG staat niet eraan in de weg, dat een moedermaatschappij die aan een van haar dochtermaatschappijen een renteloze lening heeft verstrekt, wordt onderworpen aan inkomstenbelasting over een achteraf bepaalde rente.

(¹) PB nr. C 351 van 10. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-327/94 (verzoek om prejudiciële beslissing van het Finanzgericht Köln): J. Dudda tegen Finanzamt Bergisch Gladbach (¹)

(Zesde BTW-Richtlijn — Uitlegging van artikel 9, lid 2, onder c) — Geluidstechnische begeleiding van artistieke of recreatieve evenementen — Plaats van dienst)

(96/C 354/14)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-327/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Finanzgericht Köln (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen J. Dudda en Finanzamt Bergisch Gladbach, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 9, lid 2, onder c), van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB 1977, L 145, blz. 1), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch en P. J. G. Kapteyn, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 9, lid 2, onder c), eerste streepje, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd, dat de activiteit van een ondernemer die de geluidstechnische begeleiding van artistieke of recreatieve evenementen verzorgt door de keuze en de bediening van de gebruikte apparatuur op de gegeven akoestische omstandigheden en op de beoogde geluidseffecten af te stemmen, en die zorgt voor de benodigde apparatuur en

het nodige bedieningspersoneel, onder deze bepaling valt, wanneer de dienstverrichting van deze ondernemer een noodzakelijke voorwaarde is voor de verwezenlijking van de artistieke of recreatieve hoofddienst.

2. Voor het antwoord op de eerste vraag maakt het geen verschil uit, of de ondernemer er zich ook toe heeft verbonden, de door hem te produceren geluidseffecten met bepaalde, door andere ondernemers geproduceerde optische effecten te synchroniseren.

(¹) PB nr. C 392 van 31. 12. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-43/95 (verzoek van de Högsta Domstol om een prejudiciële beslissing): Data Delecta Aktiebolag, R. Forsberg tegen MSL Dynamics Ltd (¹)

(Gelijke behandeling — Discriminatie op grond van nationaliteit — Cautio iudicatum solvi)

(96/C 354/15)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-43/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Högsta Domstol te Stockholm in het aldaar aanhangig geding tussen Data Delecta Aktiebolag, R. Forsberg en MSL Dynamics, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 6 EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. F. Mancini en P. J. G. Kapteyn (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 6, eerste alinea, EG-Verdrag moet aldus worden uitgelegd, dat het eraan in de weg staat, dat een Lid-Staat een zekerheidsstelling voor de proceskosten verlangt van een in een andere Lid-Staat gevestigde rechtspersoon die voor een van zijn rechterlijke instanties een vordering heeft ingesteld tegen een van zijn onderdanen of een op zijn grondgebied gevestigde vennootschap, wanneer een dergelijke eis niet kan worden gesteld aan rechtspersonen uit die Staat, voor zover de vordering verband houdt met de uitoefening van door het Gemeenschapsrecht gewaarborgde fundamentele vrijheden.

(¹) PB nr. C 119 van 13. 5. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-79/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje⁽¹⁾*(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn)*

(96/C 354/16)

*(Procestaal: Spaans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-79/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde B. Rodriguez Galindo) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigden A. J. Navarro González en G. Calvo Diaz), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan:

- Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PB 1989, L 183, blz. 1),
- Richtlijn 89/654/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen (PB 1989, L 393, blz. 1),
- Richtlijn 89/655/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats (PB 1989, L 393, blz. 13),
- Richtlijn 89/656/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen door de werknemers (PB 1989, L 393, blz. 18),
- Richtlijn 90/269/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende de minimum veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voor het manueel hanteren van lasten met gevaar voor met name rugletsel voor de werknemers (PB 1990, L 156, blz. 9),
- Richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (PB 1990, L 156, blz. 14), en
- Richtlijn 90/394/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (PB 1990, L 196, blz. 1),

de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen,

heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (rapporteur) en H. Ragnemalm, rechters;

advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de Richtlijnen 89/654/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor arbeidsplaatsen, 89/655/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats, 89/656/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen door de werknemers, 90/269/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende de minimum veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voor het manueel hanteren van lasten met gevaar voor met name rugletsel voor de werknemers, 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur, en 90/394/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk, is het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 10, lid 1, van de Richtlijnen 89/654/EEG, 89/655/EEG en 89/656/EEG, artikel 9, lid 1, van Richtlijn 90/269/EEG, artikel 11, lid 1, van Richtlijn 90/270/EEG en artikel 19, lid 1, van Richtlijn 90/394/EEG op hem rustende bepalingen niet nagekomen.*

2. *Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-117/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek⁽¹⁾*(Niet-nakoming — Richtlijn 92/35/EEG — Richtlijn 92/40/EEG — Niet-omzetting binnen gestelde termijnen)*

(96/C 354/17)

*(Procestaal: Italiaans)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-117/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: E. de March) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de Richtlijnen 92/35/EEG van de Raad van 29 april 1992 tot vaststelling van controlevoorschriften en van maatregelen ter bestrijding van paardepest (PB 1992, L 157, blz. 19), en 92/40/EEG van

de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza (PB 1992, L 167, blz. 1), de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: R. Grass, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan de Richtlijnen 92/35/EEG van de Raad van 29 april 1992 tot vaststelling van controlevoorschriften en van maatregelen ter bestrijding van paardepest, en 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 20 respectievelijk 22 van deze richtlijnen op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2. *De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 26 september 1996

in zaak C-168/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Pretura circondariale di Vicenza): Strafzaak tegen L. Arcaro⁽¹⁾

(Lozingen van cadmium — Uitlegging van Richtlijnen 76/464/EEG en 83/513/EEG van de Raad — Rechtstreekse werking — Mogelijkheid om zich tegenover particulier op richtlijn te beroepen)

(96/C 354/18)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-168/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Pretura circondariale di Vicenza (Italië), in de aldaar dienende strafzaak tegen L. Arcaro, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de Richtlijnen 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PB 1976, L 129, blz. 23), en 83/513/EEG van de Raad van 26 september 1983 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van cadmium (PB 1983, L 291, blz. 1), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris (rapporteur), kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 26 september 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd, moet aldus worden uitgelegd, dat het voor iedere lozing van cadmium, ongeacht de datum waarop het bedrijf waarvan zij afkomstig is, in werking is gesteld, een voorafgaande vergunning vereist.*
2. *Wanneer een Lid-Staat Richtlijn 76/464/EEG, en dus artikel 3 ervan, en Richtlijn 83/513/EEG van de Raad van 26 september 1983 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van cadmium, niet binnen de gestelde termijn volledig heeft omgezet, kan een overheidsinstantie van die Staat zich tegenover een particulier niet op dat artikel 3 beroepen.*
3. *Het Gemeenschapsrecht kent geen middel dat de nationale rechter in staat stelt om nationale bepalingen die in strijd zijn met een bepaling van een niet-omgezet richtlijn, terzijde te stellen wanneer voor de nationale rechter op deze laatste bepaling geen beroep kan worden gedaan.*

⁽¹⁾ PB nr. C 208 van 12. 8. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 3 oktober 1996

in zaak C-41/94: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Goedkeuring van rekeningen — EOGFL — Speciale premie voor producenten van rundvlees — Niet-erkenning van uitgaven)

(96/C 354/19)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-41/94, Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: E. Röder en B. Kloke) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: U. Wölker bijgestaan door G. M. Berrisch en H.-J. Rabe), betreffende een beroep tot nietigverklaring van Beschikking 93/659/EG van de Commissie van 25 november 1993 betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de Lid-Staten voor het begrotingsjaar 1990 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven (PB 1993, L 301, blz. 13), voor zover hierbij uitgaven van de Bondsrepubliek Duitsland ten belope van 7 518 141 DM in verband met het communautaire stelsel van de speciale premie voor producenten van rundvlees, niet ten laste van het EOGFL zijn gebracht, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris (rapporteur), kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 3 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart nietig Beschikking 93/659/EG van de Commissie van 25 november 1993 betreffende de goedkeuring van de rekeningen die de Lid-Staten voor het begrotingsjaar 1990 hebben ingediend in verband met de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven, voor zover daarbij een bedrag van 838 636 DM ter zake van uitgaven in verband met de invoer in Duitsland van dieren vanuit België en Frankrijk en een bedrag van 311 529 DM ter zake van uitgaven in verband met de uitvoer van dieren naar Italië niet ten laste van het EOGFL is gebracht.

2. Verwerpt het beroep voor het overige.

2. Verstaat dat elke partij haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB nr. C 90 van 26. 3. 1994.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 3 oktober 1996

in zaak C-126/95 (verzoek om prejudiciële beslissing van de Centrale Raad van Beroep): A. Hallouzi-Choho tegen Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (¹)

(Samenwerkingsovereenkomst EEG-Marokko — Artikel 41, lid 1 — Beginsel van non-discriminatie op gebied van sociale zekerheid — Rechtstreekse werking — Echtgenote van migrerende Marokkaanse werknemer — Bijzondere uitvoeringsbepalingen van Nederlandse wetgeving inzake algemene ouderdomsverzekering)

(96/C. 354/20)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-126/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van de Centrale Raad van Beroep (Nederland), in het aldaar aanhangig geding tussen A. Hallouzi-Choho en Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 41, lid 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko, ondertekend te Rabat op 27 april 1976 en namens de Gemeenschap goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2211/78 van de Raad van 26 september 1978 (PB 1978, L 264, blz. 1), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch, president van de Tweede Kamer, waarnemend voor de president van de Zesde Kamer, G. F. Mancini (rapporteur) en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauo; griffier: D. Loutherman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 3 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 41, lid 1, van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko, ondertekend te Rabat op 27 april 1976 en namens de Gemeenschap goedgekeurd bij Veror-

dening (EEG) nr. 2211/78 van de Raad van 26 september 1978, moet aldus worden uitgelegd, dat het eraan in de weg staat dat een Lid-Staat uitkeringen die, zoals de overgangsvoordelen ingevolge de AOW, op basis van zijn wetgeving worden toegekend aan eigen onderdanen die voldoen aan bepaalde voorwaarden betreffende de woonplaats in deze Lid-Staat, niet toekent aan de echtgenote van een Marokkaanse werknemer, die aan deze woonplaatsvoorwaarden voldoet, op grond dat zij de Marokkaanse nationaliteit bezit.

(¹) PB nr. C 159 van 24. 6. 1995.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 3 oktober 1996

in zaak C-380/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 91/414/EEG — Niet-omzetting)

(96/C. 354/21)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-380/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: A. Samoni-Rantou en N. Dafniou), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB 1991, L 230, blz. 1), de krachtens het EG-Verdrag en deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, G. Hirsch (rapporteur), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 3 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om te voldoen aan Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, is de Helleense Republiek de krachtens artikel 23 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2. *De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.*

(¹) PB nr. C 31 van 3. 2. 1996.

ARREST VAN HET HOF

van 8 oktober 1996

in de gevoegde zaken C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 en C-190/94 (verzoeken van het Landgericht Bonn om een prejudiciële beslissing): E. Dillenkofer e.a. tegen Bondsrepubliek Duitsland⁽¹⁾

(Richtlijn 90/314/EEG betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten — Niet-omzetting — Aansprakelijkheid en schadevergoedingsplicht van Lid-Staat)

(96/C 354/22)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 en C-190/94, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Landgericht Bonn in de aldaar aanhangige gedingen tussen E. Dillenkofer e.a. en Bondsrepubliek Duitsland, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten (PB 1990, L 158, blz. 59), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray en L. Sevón, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (rapporteur), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal: G. Tesouro; griffier: R. Grass, op 8 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het uitblijven binnen de daartoe vastgestelde termijn van elke maatregel van omzetting van een richtlijn ter verwezenlijking van het door deze richtlijn voorgeschreven resultaat, is op zich een gekwalificeerde schending van het Gemeenschapsrecht, en doet derhalve voor de benadeelde particulieren een recht op schadevergoeding ontstaan, voor zover het door de richtlijn voorgeschreven resultaat de toekenning van rechten aan particulieren inhoudt, waarvan de inhoud kan worden bepaald, en er een causaal verband bestaat tussen de schending van de op de Staat rustende verplichting en de geleden schade.*
2. *Het door artikel 7 van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten, voorgeschreven resultaat houdt voor het geval van insolventie of faillissement van de organisator van de pakketreis en/of van de doorverkoper die partij zijn bij de overeenkomst, in dat aan de koper van een pakketreis rechten worden toegekend inzake de terugbetaling van de reeds voldane bedragen alsmede zijn repatriëring waarvan de inhoud voldoende kan worden bepaald.*
3. *Om te voldoen aan artikel 9 van Richtlijn 90/314/EEG, had de Lid-Staat binnen de voorgeschreven termijn alle maatregelen moeten vaststellen die noodzakelijk waren*

om de particulieren met ingang van 1 januari 1993 een daadwerkelijke bescherming te verzekeren tegen de risico's van insolventie en faillissement van de organisatoren van pakketreizen en/of van de doorverkopers die partij zijn bij de overeenkomst.

4. *Wanneer een Lid-Staat de organisator van een pakketreis en/of de doorverkoper die partij is bij de overeenkomst, toestaat de betaling te verlangen van een voorschot van maximum 10% van de reissom, met een plafond van 500 DM, is aan het door artikel 7 van Richtlijn 90/314/EEG nagestreefde doel van bescherming slechts voldaan wanneer bij insolventie of faillissement van de organisator van de pakketreis en/of van de doorverkoper die partij is bij de overeenkomst, ook de terugbetaling van dit voorschot is verzekerd.*
5. *Artikel 7 van Richtlijn 90/314/EEG moet aldus worden uitgelegd, dat de garanties waarvan de organisatoren van pakketreizen of de doorverkopers die partij zijn bij de overeenkomst, het bestaan moeten „aantonen”, ook dan ontbreken, wanneer de reizigers bij het betalen van de reissom in het bezit komen van een titel, en dat de Bondsrepubliek Duitsland niet met een beroep op het „vooruitbetalingsarrest” van het Bundesgerichtshof van 12 maart 1987 de omzetting van Richtlijn 90/314/EEG achterwege kon laten.*
6. *Richtlijn 90/314/EEG legt de Lid-Staten niet de verplichting op in het kader van artikel 7 specifieke maatregelen vast te stellen ter bescherming van de kopers van pakketreizen tegen hun eigen nalatigheid.*

⁽¹⁾ PB nr. C 254 van 10. 9. 1994.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 12 juni 1996

in zaak C-95/96 (verzoek van het Tribunal de commerce de Marseille om een prejudiciële beslissing), Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône tegen Clinique de la Pointe Rouge SA⁽¹⁾)

(Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof)

(96/C 354/23)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-95/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van Tribunal de commerce de Marseille (Frankrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône en Clinique de la Pointe Rouge SA, om een prejudiciële beslissing over de mogelijkheid, de inleiding van een liquidatieprocedure tegen een vrijgesproken verdachte te vorderen, wanneer de door diens ongegronde gevangenneming veroorzaakte schade nog niet is hersteld,

heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur) en C. Gulmann, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 12 juni 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op het door het Tribunal de commerce de Marseille bij vonnis van 1 maart 1996 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing.

(¹) PB nr. C 158 van 1. 6. 1996.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 12 juni 1996

in zaak C-96/96 (verzoek van het Tribunal de commerce de Marseille om een prejudiciële beslissing), *Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône* tegen *Clinique Florens SA*(¹)

(Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof)

(96/C 354/24)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-96/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van Tribunal de commerce de Marseille (Frankrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen *Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône* en *Clinique Florens SA*, om een prejudiciële beslissing over de mogelijkheid, de inleiding van een liquidatieprocedure tegen een vrijgesproken verdachte te vorderen, wanneer de door diens ongegronde gevangenneming veroorzaakte schade nog niet is hersteld, heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur) en C. Gulmann, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 12 juni 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op het door het Tribunal de commerce de Marseille bij vonnis van 1 maart 1996 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing.

(¹) PB nr. C 158 van 1. 6. 1996.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde Kamer)

van 11 juli 1996

in zaak C-325/94 P: *An Taisce — The National Trust for Ireland, en World Wide Fund for Nature UK (WWF) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen*(¹)

(Hogere voorziening — Voor beroep vatbaar besluit — Kennelijk ongegronde hogere voorziening)

(96/C 354/25)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-325/94 P, *An Taisce — The National Trust for Ireland, en World Wide Fund for Nature UK (WWF)* (advocaat: G. Berrisch), betreffende hogere voorziening tegen het op 23 september 1994 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede Kamer) in zaak T-461/93 gewezen arrest tussen *An Taisce en WWF UK* enerzijds en de Commissie anderzijds (Jurisprudentie 1994, blz. II-733), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. O'Reilly en M. van der Woude), heeft het Hof (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: C. N. Kakouris, kamerpresident, P. J. G. Kapteyn en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 11 juli 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
2. *Requiranten worden in de kosten verwezen.*

(¹) PB nr. C 386 van 31. 12. 1994.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 17 september 1996

in zaak C-19/95 P: *San Marco Impex Italiana SA* tegen *Commissie van de Europese Gemeenschappen*(¹)

(Hogere voorziening — Overheidsopdracht voor uitvoering van werken — Artikelen 178 en 215, tweede alinea, EEG-Verdrag)

(96/C 354/26)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-19/95 P, *San Marco Impex Italiana SA* (advocaat: L. Defalque), betreffende hogere voorziening tegen het op

16 november 1994 door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer) in zaak T-451/93 gewezen arrest tussen San Marco en Commissie van de Europese Gemeenschappen (Jurisprudentie 1994, blz. II-1061), en strekkende tot vernietiging van dit arrest alsmede tot vergoeding van de schade die requirante stelt te hebben geleden in het kader van een door haar met de Regering van de Democratische Republiek Somalië gesloten overeenkomst voor de uitvoering van werken, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. P. Hartvig en C. Bury), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), kamerpresident, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: R. Grass, op 17 september 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
2. *San Marco Impex Italiana SA zal haar eigen kosten en die van de Commissie dragen.*

(¹) PB nr. C 74 van 25. 3. 1995.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
van 24 september 1996

in de gevoegde zaken C-239/96 R en C-240/96 R: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Kort geding — Sociale politiek — Communautaire acties ten behoeve van ouderen — Communautaire acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting)

(96/C 354/27)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-239/96 R en C-240/96 R, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigden: J. Collins en D. Wyatt), ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: E. Röder en B. Kloke), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. Oliver en M. Patakia), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikkingen vervat of bedoeld in de circulaire van de Commissie van 2 mei 1996, die een oproep bevat voor het indienen van aanvragen voor subsidies van de Commissie voor maatregelen ten behoeve van ouderen, en de door de Britse autoriteiten op 15 mei 1996 ontvangen circulaire van de Commissie, die een oproep bevat voor het indienen van aanvragen voor subsidies van de Commissie voor acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, of om een bevel tot voorlopige maatregelen, heeft de president van het

Hof op 24 september 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Bij het aangaan van betalingsverplichtingen in het kader van de uitvoering van haar circulaire van 2 mei 1996, die een oproep bevat voor het indienen van aanvragen voor subsidies van de Commissie voor maatregelen ten behoeve van ouderen, en van haar door de Britse autoriteiten op 15 mei 1996 ontvangen circulaire die een oproep bevat voor het indienen van aanvragen voor subsidies van de Commissie voor acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, zal de Commissie duidelijk aangeven, dat die verplichtingen afhankelijk zijn van het arrest van het Hof in de hoofdzaak, en zal zij geen betalingen verrichten vóór de uitspraak van dat arrest.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

(¹) PB nr. C 269 van 14. 9. 1996.

Beroep, op 26 augustus 1996 ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Zaak C-288/96)
(96/C 354/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 augustus 1996 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door B. Kloke, Oberregierungsrat bij het Bundesministerium für Wirtschaft te Bonn, en M. Schütte, advocaat bij het kantoor Bruckhaus Westrick Stegemann te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren beschikking COM(96) 1646 def. van de Commissie van 29 mei 1996 betreffende steun van het land Niedersachsen aan de firma JAKO Jadekost GmbH & Co KG;
- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van het beginsel van hoor en wederhoor: de Commissie heeft het land Niedersachsen of de Bondsrepubliek Duitsland geen toegang gegeven tot de standpuntsbepalingen van de concurrenten van de firma Jadekost, die zij zelf kennelijk relevant acht.
- Schending van wezenlijke vormvoorschriften; artikel 173, tweede alinea, EG-Verdrag: de Commissie heeft niet voldoende onderzoek ingesteld naar de feiten en heeft deze in de beschikking verkeerd voorgesteld.

- Verkeerde toepassing van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag: de Commissie heeft artikel 92, lid 1, EG-Verdrag verkeerd toegepast door de Landesbürgschaft (overheidsgarantie van het Land) als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt te beschouwen. De in de beschikking met betrekking tot artikel 92, lid 1, EG-Verdrag gedane vaststellingen zijn zowel materieel als formeel onwettig. De materiële onwettigheid volgt reeds uit het feit dat de Commissie haar zogenoemde visserijrichtsnoeren (PB nr. C 152 van 17. 6. 1992) toepast om na te gaan, of aan de materiële voorwaarden van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag is voldaan, alsmede uit het ontbreken van een gedetailleerde toetsing van de materiële voorwaarden in het concrete geval. Met name heeft de Commissie bij de raming van de steunfactor en bij het onderzoek van eventuele alternatieve financiering het stellen van waardevolle garanties volledig buiten beschouwing gelaten, waardoor zij tot verkeerde conclusies is gekomen. Het betoog betreffende de vervalsing van de mededinging mist elke feitelijke grondslag en bevat bovendien innerlijke tegenspraak. De beschikking voldoet niet aan de eisen van artikel 190 EG-Verdrag en is derhalve ook formeel onwettig.
- Verkeerde toepassing van artikel 92, lid 3, onder e), EG-Verdrag: de Landesbürgschaft voor de firma Jadekost voldoet aan de in artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag gestelde voorwaarden om als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te worden beschouwd. De Commissie heeft bij het onderzoek, of aan de voorwaarden van deze uitzonderingsregeling is voldaan, zowel materiële als formele fouten gemaakt.

2. Zo ja, zijn de bepalingen dan op dezelfde wijze van toepassing:
- wanneer de in geding zijnde beschikking de eerste vaststelling door dat orgaan van de rechten van de verzekerde in het kader van de verordeningen is,
 - wanneer bij een vóór 1 juni 1992 vastgestelde eerste beschikking de rechten, gelet op de verordeningen, niet correct waren vastgesteld en die beschikking na 1 juni 1992 moest worden geannuleerd en vervangen door een rectificatiebeschikking, die dus de eerste is waarbij de rechten in het kader van de verordeningen correct zijn vastgesteld,
 - wanneer een vóór 1 juni 1992 vastgestelde en overigens correcte beschikking na 1 juni 1992 moet worden geannuleerd en vervangen, omdat een ander betrokken orgaan een rectificatiebeschikking heeft vastgesteld?
3. Indien de eerste twee vragen bevestigend worden beantwoord, kan de nieuwe vaststelling van de uitkering per 1 juni 1992 tot gevolg hebben dat de verschuldigde uitkering beneden het bedrag komt te liggen dat op 31 mei 1992 ingevolge de tot die datum toepasselijke verordeningbepalingen verschuldigd was, ofschoon de bepalingen van de artikelen 118 en 199 bis van Verordening (EEG) nr. 574/72⁽¹⁾ bij Verordening (EEG) nr. 1248/92 niet zijn gewijzigd of aangevuld om ze per 1 juni 1992 toepasselijk te maken?

⁽¹⁾ PB nr. L 136 van 5. 7. 1971, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. L 149 van 19. 5. 1992, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 74, van 27. 3. 1972, blz. 1.

Verzoek van de Arbeidsrechtbank te Brussel van 5 september 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Baldone en Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
(Zaak C-307/96)
(96/C 354/29)

De Arbeidsrechtbank te Brussel heeft bij beschikking van 5 september 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 23 september 1996, in het geding tussen S. Baldone en Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- Moeten de leden 1 tot en met 3 van het bij Verordening (EEG) nr. 1248/92⁽¹⁾ ingevoegde artikel 95 bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat het orgaan van een Lid-Staat, wanneer het na 31 mei 1992 de rechten van een invalide in het kader van de verordeningen vaststelt, voor het tijdvak eindigend op 31 mei 1992 de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (met name artikel 46) in de geconsolideerde versie van Verordening (EEG) nr. 2001/83⁽³⁾ van 2 juni 1983 moet toepassen, en met ingang van 1 juni 1992 de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1248/92?

Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden
(Zaak C-310/96)
(96/C 354/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1996 beroep ingesteld tegen Koninkrijk der Nederlanden door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. J. Drijber, lid van de juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, juridische dienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden door het na 1 januari 1990 in stand houden van een speciale regeling op grond waarvan bepaalde leveringen van afval en stoffen voor hergebruik niet aan de BTW behoeven te worden onderworpen, de verplichtingen niet is nagekomen die voor deze Lid-Staat uit artikel 2 van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 voortvloeien;

- het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Ingevolge artikel 1 van Richtlijn 89/465/EEG van de Raad is het de Lid-Staten vanaf 1 januari 1990 niet langer toegestaan op basis van artikel 28, lid 3, en bijlage F, punt 20, van de oorspronkelijke versie van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG een vrijstelling te handhaven voor de levering van stoffen voor hergebruik en nieuw industrieel afval. Dergelijke leveringen zijn dus ingevolge artikel 2 van Richtlijn 77/388/EEG onderworpen aan BTW.
- Het enkele indienen van een verzoek ex artikel 27 Richtlijn 77/388/EEG kan niets afdoen aan de bevoegdheid van de Commissie een niet-nakomingsprocedure ex artikel 169 EG-Verdrag te kunnen inleiden.

Overigens bestrijdt de Commissie dat in casu de genoemde procedure⁽¹⁾ niet zou zijn gesloten. De korte termijnen die de leden 3 en 4 van artikel 27 voorschrijven worden gerechtvaardigd door eisen van rechtszekerheid. Ondernemingen en Lid-Staten dienen immers zo snel mogelijk zekerheid te hebben omtrent iedere nationale maatregel die een afwijking vormt van het gemeenschappelijk stelsel van de BTW. De Nederlandse Regering heeft zelf geen stappen ondernomen om de bestaande toestand van illegaliteit op te heffen. Met name heeft zij nagelaten de zaak op de agenda van de Raad te laten plaatsen. Nu de Raad niet na verloop van een redelijke termijn een positieve beslissing heeft genomen moet de door de Nederlandse Regering ingeleide procedure ex artikel 27 geacht worden te zijn gesloten. Het standpunt van deze Regering als zou de in 1990 ingeleide procedure medio 1995 nog steeds aanhangig zijn, overtuigt ook daarom niet omdat de in 1990 „voorgestelde” regeling blijkens de bewoordingen van het verzoek slechts voor drie jaar zou gelden.

⁽¹⁾ Brief van 24 augustus 1990 van de Commissie aan de andere Lid-Staten en mededeling aan de Raad van 22 oktober 1990 (SEC(90) 2031 def.).

Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-311/96)
(96/C 354/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1996 beroep tegen Franse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur H. van Lier als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 93/38/EEG van de Raad van 14 juni 1993 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie⁽¹⁾, de krachtens die richtlijn, inzonderheid artikel 45 daarvan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,
- subsidiair, vast te stellen dat de Franse Republiek in elk geval, door dergelijke maatregelen niet onverwijld aan de Commissie mee delen, de krachtens die bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189, derde alinea, EG-Verdrag zijn de Lid-Staten verplicht vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn de maatregelen te treffen die nodig zijn voor de uitvoering van de richtlijnen die voor hen zijn bestemd. Ofschoon de in artikel 45 van Richtlijn 93/38/EEG gestelde termijn op 1 juli 1994 is verstreken, heeft Frankrijk nog steeds niet de nodige maatregelen getroffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 9. 8. 1993, blz. 84.

Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-312/96)
(96/C 354/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1996 beroep tegen Franse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur H. van Lier als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen⁽¹⁾, de krachtens die richtlijn, inzonderheid artikel 34 daarvan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- subsidiair, vast te stellen dat de Franse Republiek in elk geval, door dergelijke maatregelen niet onverwijld aan

de Commissie mee delen, de krachtens die bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-311/96⁽²⁾; de in artikel 34 van Richtlijn 93/36/EEG gestelde termijn is op 14 juni 1994 verstrekken.

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 9. 8. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ Zie hierboven zaak C-311/96.

Beroep, op 25 september 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-313/96)

(96/C 354/33)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 september 1996 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier, juridisch adviseur, en J.-F. Pasquier, nationaal ambtenaar ter beschikking van de juridische dienst gesteld krachtens de regeling inzake detachering van nationale deskundigen, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen — behalve de bepalingen die van toepassing zijn op met butaan, propaan of LPG gevulde mobiele gascilinders — vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 93/21/EEG van de Commissie van 27 april 1993⁽¹⁾ tot achtste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad⁽²⁾ betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen, en in elk geval door die maatregelen niet mee te delen, de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-311/96⁽³⁾; de in artikel 2 van Richtlijn 93/21/EEG gestelde termijn is op 1 juli 1994 verstrekken.

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 4. 5. 1993, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. 196 van 16. 8. 1967, blz. 1.

⁽³⁾ Zie bladzijde 16 van dit Publikatieblad.

Verzoek van het Østre Landsret van 4 september 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Brinkmann Tabakfabriken GmbH en Skatteministeriet

(Zaak C-319/96)

(96/C 354/34)

Het Østre Landsret heeft bij beschikking van 4 september 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 oktober daaraanvolgend, in het geding tussen Brinkmann Tabakfabriken GmbH en Skatteministeriet het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moeten de definities in de Tweede Richtlijn 79/32/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten⁽¹⁾, zoals deze luidde op 14 mei 1990, aldus worden uitgelegd, dat een produkt met de volgende kenmerken moet worden ingedeeld in de categorie „sigaretten”, dan wel aldus, dat het als „rooktabak” moet worden aangemerkt:

- er is sprake van een pakje met 25 g rooktabak van fijne snede, die is opgedeeld in 30 tabaksrolletjes die industrieel zijn vervaardigd en elk dezelfde grootte en stevigheid hebben en ook overigens gelijk zijn;
- elk tabaksrolletje is 68,6 mm lang en bestaat uit ongeveer 833 mg rooktabak van fijne snede, gewikkeld in een omhulsel van cellulose, dat tot een dun plaatje is geperst;
- het omhulsel is zo poreus, dat het tabaksrolletje niet geschikt is om als zodanig te worden gerookt, maar eerst moet worden aangebracht in een huls van sigarettenpapier of moet worden voorzien van gewoon sigarettenpapier, wat in beide gevallen zonder instrumentele hulpmiddelen kan worden gedaan.

Indien het antwoord op vraag 1 „rooktabak” luidt, wordt aan het Hof de volgende vraag voorgelegd:

2. Heeft een onderneming naar Gemeenschapsrecht recht op vergoeding van alle schade die zij lijdt als gevolg van een schending van het Gemeenschapsrecht door een Lid-Staat, welke schending hierin bestaat, dat een autoriteit die op administratief niveau het laatste woord heeft over de vraag, tot welke belastinggroep een tabaksprodukt behoort, een beslissing heeft gegeven die in strijd is met artikel 3, lid 1, van Richtlijn 79/32/EEG, en zo ja, wat zijn de voorwaarden voor het doen ontstaan van aansprakelijkheid?
3. a) Is in een Lid-Staat naar behoren uitvoering gegeven aan de in Richtlijn 79/32/EEG gegeven definities van tabaksfabrikaten, indien de minister van Fiscale zaken bij wet gemachtigd is, bepalingen met definities van tabaksprodukten vast te stellen in overeenstemming met de door de Europese Gemeenschappen vastgestelde bepalingen, doch van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt?

Indien vraag 3a) ontkennend wordt beantwoord, wordt aan het Hof de volgende vraag voorgelegd:

- 3 b) Is het voor het antwoord op vraag 2 van belang, dat in de Lid-Staat geen uitvoering was gegeven aan de definities van de tabaksrichtlijn, wanneer de nationale autoriteit in haar beslissing naar die definities heeft verwezen en partijen in de zaak voor de verwijzende rechter het erover eens zijn, dat de in de richtlijn gegeven definities rechtstreeks toepasselijk zijn?
4. Is het voor het antwoord op vraag 2 van belang, dat de autoriteiten hebben geweigerd aan de beslissing schorsende werking toe te kennen, waarom verzoekster heeft verzocht teneinde haar schade te beperken?

(¹) PB nr. L 10 van 16. 1. 1979, blz. 8.

Hogere voorziening, op 30 september 1996 ingesteld door de Europese Radio- en Televisie-unie tegen het arrest, op 11 juli 1996 in de gevoegde zaken T-528/93, T-542/93, T-543/93 en T-546/93 tussen Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco en Antena 3 de Televisión, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, de Europese Radio- en Televisie-unie, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) en Radiotelevisión española (RTVE) gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste Kamer — uitgebreid)

(Zaak C-320/96 P)

(96/C 354/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 september 1996 hogere voorziening ingesteld door de Europese Radio- en Televisie-unie, vertegenwoordigd door I. S. Forrester, Queen's Counsel van de Schotse balie, en A. R. M. Bell, sollicitior in Schotland, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van M. Loesch, advocaat aldaar, rue Goethe 11, tegen het arrest, op 11 juli 1996 in de gevoegde zaken T-528/93, T-542/93, T-543/93 en T-546/93 tussen Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco en Antena 3 de Televisión, en Commissie van de Europese Gemeenschappen, de Europese Radio- en Televisie-unie, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) en Radiotelevisión española (RTVE) gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste Kamer — uitgebreid).

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 juli 1996 in de gevoegde zaken T-528/93, T-542/93, T-543/93 en T-546/93(¹) te vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Verkeerde uitlegging van de artikelen 90, lid 2, en 85, lid 3: toepasbaarheid van de eerste bepaling sluit toepasbaarheid van de tweede niet uit. Er is geen grond voor de stelling dat de gezamenlijke activiteiten van de publieke omroepen moeten worden onderzocht in het kader van artikel 90, lid 2, en niet in dat van artikel 85, lid 3, noch voor de stelling dat de Commissie bij het verlenen van een ontheffing bij gebreke van andere omstandigheden geen rekening mag houden met overwegingen inzake het openbaar belang. Het arrest heeft twee verschillende begrippen verward, namelijk de „diensten van algemeen economisch belang” in de zin van artikel 90, lid 2, en de „bijzondere publieke opdracht” van een omroep in het specifieke stelsel van zijn nationale regeling.
- Verkeerde toepassing van artikel 85 en kennelijke beoordelingsfout, doordat in het arrest wordt gesteld, dat de verwerving van exclusieve televisierechten op internationale sportevenementen geen noodzaak behoeft te zijn en door de Commissie grondig zou moeten worden onderzocht, terwijl uit de stukken genoegzaam blijkt, dat exclusieve rechten de regel zijn.
- Verkeerde toepassing van artikel 85 en kennelijke beoordelingsfout, doordat het arrest eist dat de Commissie onderzoekt of de ERU-leden voor de lasten en verplichtingen die uit hun publieke opdracht voortvloeien financiële compensatie krijgen, eventueel in de vorm van staatssteun in de zin van de artikelen 92 en 93. Artikel 85, lid 3, bevat geen dergelijke vereiste. Er is geen verband tussen de wijze waarop een Lid-Staat een omroep wil financieren en de rechtmatigheid van samenwerking van die omroep met andere omroepen om een gezamenlijk bod uit te brengen voor de uitzending van sportevenementen.
- Kennelijke beoordelings- en redeneringsfout: het arrest vertoont een gebrek doordat geen rekening wordt gehouden met een wezenlijk element. Het Gerecht heeft zich vergist: de ontheffingsbeschikking had betrekking op het gezamenlijke bod van de ERU-leden, niet op de manier om ERU-lid te worden. Aan de ontheffingsbeschikking gingen jarenlange onderhandelingen tussen de Commissie en de ERU vooraf over de voorwaarden waaronder de ERU onderlicenties zou toestaan aan eender welke omroep in Europa, met inbegrip van verzoeksters. Het arrest houdt enkel rekening met de criteria voor toetreding tot de ERU, en niet met het feit dat het stelsel van onderlicenties de mededinging bevordert.
- Kennelijke beoordelingsfout en verkeerde toepassing van artikel 85, wanneer het Gerecht ten onrechte concludeert, dat de nationale omroepwetgeving bepalend is voor de mogelijkheid om gewoon ERU-lid te

worden en wanneer het de relevantie van de criteria voor toetreding tot de ERU voor de beschikking van de Commissie onderzoekt.

- Het Gerecht heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door aan te nemen, dat de Commissie een ontheffing heeft verleend voor de regels voor toetreding tot de ERU. De Commissie heeft daarvoor gezinszins ontheffing verleend.
- Kennelijke beoordelingsfout doordat het arrest de criteria voor toetreding tot de ERU als vaag, onduidelijk en op discriminerende wijze toepasbaar aanmerkt, terwijl die criteria objectief gezien passend, voorspelbaar en redelijk nauwkeurig zijn.
- Onjuiste redenering en verkeerde uitlegging van artikel 85, doordat het arrest voor het verlenen van ontheffing aan een groep omroepen met een publieke opdracht criteria lijkt vast te stellen die zo zwaar zijn dat het verkrijgen van een ontheffing praktisch onmogelijk wordt; het arrest beperkt op ernstige wijze de beoordelingsruimte van de Commissie en derhalve haar vermogen om haar verplichtingen in het kader van de toepassing van de mededingingsregels na te komen.

(¹) PB nr. C 247 van 24. 8. 1996, blz. 12.

Verzoek van het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein van 10 juli 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen W. Mecklenburg en de Landrat van Kreis Pinneberg, interveniënt: de vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie te Kiel

(Zaak C-321/96)

(96/C 354/36)

Het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein — Vierde Senat — heeft bij beschikking van 10 juli 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 oktober 1996, in het geding tussen W. Mecklenburg en de Landrat van Kreis Pinneberg, interveniënt: de vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie te Kiel, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is het standpunt van een lagere dienst voor landschapszorg in het kader van de deelneming van vertegenwoordigers van het openbaar belang aan een procedure tot goedkeuring van een plan, een bestuursrechtelijke maatregel van milieubescherming in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie (¹)?
2. Is een bestuursrechtelijke procedure in de zin van § 7, lid 1, punt 2, Umweltinformationsgesetz een vooronder-

zoek in de zin van artikel 3, lid 2, derde streepje, van genoemde richtlijn?

(¹) PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

Beroep, op 2 oktober 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-323/96)

(96/C 354/37)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 oktober 1996 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Hendrik van Lier, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, juridische dienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Centre Wagner, Kirchberg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat door noch voor het globale project noch voor elk van de loten, betreffende de constructie van een gebouw voor de Vlaamse Raad, bekendmakingen te hebben geplaatst in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en door de gunningsprocedures niet te hebben toegepast zoals voorzien door de Richtlijnen 89/440/EEG (¹) en 93/37/EEG (²), en in het bijzonder door lot 4 zonder rechtvaardiging onderhands te hebben toegewezen, het Koninkrijk België zijn verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens deze richtlijnen en meer bepaald de artikelen 7 en 11 van Richtlijn 93/37/EEG;
- verwerende partij in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie betwist verwerende partij niet de schending van Richtlijn 93/37/EEG ter gelegenheid van de gunningsprocedures voor het gebouw van de Vlaamse Raad. Uit de verschillende reacties van de Belgische overheid blijkt integendeel dat ze van mening was dat de schending van die bepalingen van Richtlijn 93/37/EEG te wijten was aan een onvoldoende implementering in het nationaal recht van deze richtlijn, te weten dat ten aanzien van de wetgevende lichamen het juridisch kader ontbrak. Het inroepen door verweerder van een incorrecte omzetting door hemzelf van bedoelde richtlijn is echter niet ter zake, omdat een Lid-Staat zich niet kan beroepen op bepalingen, praktijken of situaties van interne aard om de niet-naleving van de verplichtingen die op hem rusten op grond van het communautaire recht te rechtvaardigen.

(¹) PB nr. L 210 van 21. 7. 1989, blz. 1.

(²) PB nr. L 199 van 9. 8. 1993, blz. 54.

Verzoek van het Eirinodikeio (kantongerecht) van Echinou van 24 juli 1995 om een prejudiciële beslissing in het aldaar aanhangige geding tussen Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE, gevestigd te Amigdaleonas Kavala, en A. Simou e.a.

(Zaak C-324/96)

(96/C 354/38)

Bij beschikking van 24 juli 1995 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 oktober 1996) heeft het Eirinodikeio (kantongerecht) van Echinou in het aldaar aanhangige geding tussen Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE, gevestigd te Amigdaleonas Kavala, en A. Simou e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Is Verordening (EEG) nr. 1114/88 van de Raad⁽¹⁾, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 727/70⁽²⁾ geldig, voorzover daarin is bepaald dat bij overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid tabaksbladeren voor de gehele Gemeenschap de interventieprijzen en premiebedragen worden verlaagd, en wel algemeen en zonder onderscheid, ongeacht of een teler zich al dan niet aan overschrijding heeft schuldig gemaakt?
2. Zijn de Verordeningen (EEG) nr. 1251/89⁽³⁾ en (EEG) nr. 1252/89⁽⁴⁾ geldig voor wat betreft de vaststelling van de gegarandeerde maximumhoeveelheid voor de tabaksoort Tsebelia van de oogst 1989, en is de toepassing van die hoeveelheden in strijd met algemene beginselen, zoals het verbod van terugwerkende kracht van Gemeenschapshandelingen, het vertrouwensbeginsel ten aanzien van de producenten en de tabaksverwerkers, en het rechtszekerheidsbeginsel?
3. Bij een bevestigend antwoord op de voorgaande vraag, is dan, gelet op de constatering door de Commissie van een werkelijke overproduktie en een mate van overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheden voor de soort Tsebelia en Mavra van de oogst 1989 van 44,1 %, om welke reden de premie en de interventieprijzen voor de soort Tsebelia met het maximumpercentage van 15 % werden verlaagd tot 2,304 ecu respectievelijk 2,037 ecu, Verordening (EEG) nr. 2046/90⁽⁵⁾ van de Commissie geldig en kan dan een beroep worden gedaan op de clausule in het Europese teeltcontract, zoals bij Verordening (EEG) nr. 4263/88⁽⁶⁾ van de Commissie vastgesteld? Wanneer deze prijzen of premies worden gewijzigd door de toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 727/70, wordt dan de contractprijs aangepast overeenkomstig de wijziging in de prijzen en premies?
4. Is het zo, dat de redenen waarom het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in 1991 in zaak C-368/89 de vaststelling van de gegarandeerde maximumhoeveelheden voor de oogst 1988 voor de tabaksoort Bright ongeldig heeft verklaard, zich ook in casu voordoen, aangezien de Commissie hier dezelfde fout heeft gemaakt door de gegarandeerde maximumhoeveelheden voor de oogst 1989 te laat vast te stellen?
5. Ten slotte, mocht het Hof van oordeel zijn dat de bedoelde verordeningen geldig zijn, wie is dan uiteindelijk verplicht het bedrag waarmee de premie is verlaagd terug te betalen?

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 21. 4. 1988, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 129 van 11. 5. 1989, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB nr. L 129 van 11. 5. 1989, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB nr. L 187 van 19. 7. 1990, blz. 23.

⁽⁶⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1988, blz. 34.

Verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) van 10 juli 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Lda en Subdirector-Geral das Alfândegas

(Zaak C-325/96)

(96/C 354/39)

Het Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) heeft bij beschikking, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 oktober 1996, in het geding tussen Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Lda en Subdirector-Geral das Alfândegas, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Volgt uit de uitlegging van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 3677/86 van de Raad⁽¹⁾ dat de daarin vastgestelde termijn niet kan worden verlengd?
2. Of volgt uit deze uitlegging juist, dat op die termijn de algemene regeling voor verlenging als bedoeld in artikel 27 van die verordening en in artikel 14, lid 2, laatste volzin, van Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad⁽²⁾ moet worden toegepast?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3677/86 van de Raad van 24 november 1986 tot vaststelling van een aantal uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1999/85 betreffende de regeling actieve veredeling (PB nr. L 351 van 12. 12. 1985, blz. 1).

⁽²⁾ PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

Verzoek van het Employment Appeal Tribunal te Londen van 14 augustus 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen B. S. Levez en T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd

(Zaak C-326/96)

(96/C 354/40)

Het Employment Appeal Tribunal te Londen heeft bij beschikking van 14 augustus 1996, ingekomen ter griffie

van het Hof van Justitie op 4 oktober 1996, in het geding tussen B. S. Levez en T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is het verenigbaar met het Gemeenschapsrecht, dat op een rechtsvordering inzake gelijke beloning voor gelijke arbeid, zonder discriminatie op grond van geslacht, een nationale bepaling van toepassing is, die het recht van een verzoeker op achterstallige beloning of schadevergoeding wegens schending van het beginsel van gelijke beloning beperkt tot twee jaar vóór de datum waarop de rechtsvordering werd ingesteld, wanneer:
 - a) de nationale bepaling geldt voor alle rechtsvorderingen inzake gelijke beloning, zonder discriminatie op grond van geslacht, doch niet voor andere rechtsvorderingen;
 - b) bepalingen die in dit opzicht gunstiger voor verzoekers zijn, van toepassing zijn op andere rechtsvorderingen op het gebied van het arbeidsrecht, daaronder begrepen vorderingen wegens schending van de arbeidsovereenkomst, discriminatie op grond van ras op het gebied van beloning, onwettige inhouding op het loon en discriminatie op grond van geslacht op andere gebieden dan beloning;
 - c) de nationale rechter onder geen enkele omstandigheid bevoegd is de termijn van twee jaar te verlengen, zelfs wanneer een verzoekster haar vordering niet eerder kon instellen omdat haar werkgever haar met opzet onjuist had ingelicht over de hoogte van de beloning van mannen die gelijke arbeid verrichten?
2. Hoe moet in het bijzonder het begrip „soortgelijke nationale vorderingen” worden uitgelegd in het geval van een vordering inzake gelijke beloning wanneer de voorwaarden in de nationale wettelijke regeling tot uitvoering van het beginsel van gelijke beloning verschillen van die in een andere nationale wettelijke regeling op het gebied van het arbeidsrecht, daaronder begrepen wettelijke regelingen inzake schending van de arbeidsovereenkomst, discriminatie op grond van ras, onwettige inhoudingen op het loon en discriminatie op grond van geslacht op andere gebieden dan beloning, gelet op de vaste rechtspraak van het Hof, dat rechtstreeks aan het Gemeenschapsrecht ontleende rechten onder de in het nationale recht vastgestelde voorwaarden moeten worden uitgeoefend, mits, onder meer, die voorwaarden niet ongunstiger zijn dan die voor soortgelijke nationale vorderingen?

Beroep, op 7 oktober 1996 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk
(Zaak C-328/96)
(96/C 354/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 oktober 1996 beroep tegen Republiek Oostenrijk ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Schmidt en H. Van Lier, leden van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk bij bouwopdrachten voor een nieuw administratief en cultureel centrum voor het Land Niederösterreich te St. Pölten, die vóór 6 februari 1996 waren geplaatst, doch op 7 maart 1996 nog niet waren uitgevoerd of althans in redelijkheid nog ongedaan te maken waren, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de Richtlijnen 93/37/EEG⁽¹⁾ van 14 juni 1993 en 89/665/EEG van de Raad⁽²⁾ van 21 december 1989, alsmede krachtens artikel 30 EG-Verdrag;
- verweerster in de kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt, dat de Republiek Oostenrijk reeds sinds de toetreding tot het EER-Verdrag en a fortiori vanaf de toetreding tot de Europese Unie gebonden is aan de Europese wetgeving, met inbegrip van de richtlijnen inzake openbare aanbestedingen. Ter toelichting van de gestelde inbreuken voert zij het volgende aan:

- Schending van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad (coördineringsrichtlijn voor de uitvoering van werken): in de betrokken periode heeft de Niederösterreichische Landeshauptstadt Planungsgesellschaft („NÖPLAN”) op al haar aanbestedingen de „Allgemeine Angebots- und Vertragsbestimmungen” („AAVB”) in de redactie van 1 januari 1995 toegepast en derhalve de bekendmakingsvoorschriften (artikel 11 van de richtlijn) evenals de informatieverplichting jegens afgewezen inschrijvers (artikel 8 van de richtlijn) miskend. Bij ten minste een aanbesteding heeft NÖPLAN de richtlijn geschonden door in het bestek bepaalde specificaties voor het besturingssysteem van de centrale computer te vermelden die „Unix-produkten” begunstigen; volgens artikel 10, lid 6, van de richtlijn is dit niet toegestaan. Ten slotte is de geschiktheid van gegadigden om aan de aanbesteding deel te nemen niet getoetst (bij voorbeeld aan de uitsluitingsgronden van artikel 24) en zijn de opdrachten gegund zonder inachtneming van de gunningscriteria van artikel 30.

- Schending van artikel 30 EG-Verdrag: de inbreuk op artikel 10, lid 6, van Richtlijn 93/37/EEG levert tevens schending van artikel 30 EG-Verdrag op. Hetzelfde geldt ten aanzien van de voorrang die volgens punt 2.10 van de AAVB moet worden gegeven aan producten respectievelijk aannemers uit het Land Niederösterreich bij gelijkwaardigheid met andere aanbiedingen.
- Schending van Richtlijn 88/665/EEG (rechtsmiddelenrichtlijn): in strijd met de artikelen 1 en 2, lid 1, onder h), van de richtlijn worden in punt 2.5 van de AAVB alle vorderingen die voor aannemers zouden kunnen voortspuiten uit een aanbestedingsprocedure, bij voorbaat onvoorwaardelijk uitgesloten.

(¹) PB nr. L 199 van 9. 8. 1993, blz. 54.

(²) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 33.

Verzoek van de Pretura di Roma van 2 oktober 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. a r.l. (CONATA) en Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo (AIMA)

(Zaken C-332/96 en C-333/96)

(96/C 354/42)

De Pretura di Roma heeft bij beschikking van 2 oktober 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 oktober 1996, in het geding tussen Consorzio Nazionale Tabacchi Soc. Coop. a r.l. (CONATA) en Azienda di Stato per gli Interventi sul Mercato Agricolo (AIMA), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 3477/93 van de Commissie van 17 december 1993 betreffende de in de sector tabak toe te passen landbouwmrekeningskoersen (¹), gelet op het verbod van terugwerkende kracht van Gemeenschapshandelingen, nu deze bepaling niet wordt gerechtvaardigd door de eerdere verordeningen en evenmin door een zodanig zwaarwegend openbaar belang dat dit de aantasting van op grond van de eerdere regeling verworven rechten rechtvaardigt, hetgeen derhalve een onvoorzienbare verslechtering betekent van subjectieve rechtsposities, die het gewettigd vertrouwen van de adressaten van de handeling schendt.

(¹) PB nr. L 317 van 18. 12. 1993, blz. 30.

Verzoek van het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale des Bouches du Rhône van 1 maart 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen J. Farias en Caisse régionale d'Assurance Maladie du Sud Est

(Zaak C-339/96)

(96/C 354/43)

Het Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale des Bouches du Rhône, heeft bij beschikking van 1 maart 1996, ingekomen

ter griffie van het Hof van Justitie op 15 oktober 1996, in het geding tussen J. Farias en Caisse régionale d'Assurance Maladie du Sud Est, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Kan een Portugees onderdaan, woonachtig in Portugal, die op 17 mei 1992 de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt en geen aanvullende uitkering van het Fonds National de Solidarité ter aanvulling van zijn invaliditeitspensioen ontving op de enkele grond dat zijn woonplaats buiten Frankrijk lag, krachtens artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1247/92 (¹) stellen, dat zijn rechten vóór 1 juni 1992, de datum van inwerkingtreding van die verordening, waren verkregen?

(¹) PB nr. L 136 van 19. 5. 1992, blz. 1.

Verzoek van de Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — van 17 augustus 1996 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dilexport Srl en Amministrazione delle Finanze dello Stato

(Zaak C-343/96)

(96/C 354/44)

De Pretura Circondariale di Bolzano — Sezione distaccata di Vipiteno — heeft bij beschikking van 17 augustus 1996, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 30 september 1996, in het geding tussen Dilexport Srl en Amministrazione delle Finanze dello Stato, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet het Gemeenschapsrecht aldus worden uitgelegd, dat het in de weg staat aan de invoering door een Lid-Staat van een regeling als artikel 29 van de Italiaanse wet nr. 428 van 29 december 1990, die de terugbetaling van in strijd met het Gemeenschapsrecht geheven belastingen afhankelijk stelt van andere en meer restrictieve verjarings- en vervaltermijnen en bewijsregels dan die naar algemeen burgerlijk recht gelden? Meer bepaald, met betrekking tot het beginsel dat de in het nationale recht gestelde voorwaarden voor de uitoefening van het recht op terugbetaling „niet ongunstiger mogen zijn dan die voor soortgelijke nationale vorderingen”, wat moet worden verstaan onder „soortgelijke nationale vorderingen”?
2. Staan de grondbeginselen van de communautaire rechtsorde eraan in de weg, dat een Lid-Staat — in beperkte mate en uitsluitend voor een specifieke sector die wordt gevormd door een homogene categorie van heffingen, welke overwegend bestaat uit de voor de communautaire rechtsorde relevante heffingen, — een bijzondere en afwijkende regeling invoert, die beoogt het recht op terugvordering van het onverschuldigd betaalde te beperken, in die voege dat wordt afgeweken van de in artikel 2033 van de Codice civile vastgestelde algemene

voorwaarden voor de terugvordering van het onverschuldigd betaalde? Meer bepaald, kan het non-discriminatiebeginsel beperkt worden opgevat en kan het dus worden geacht te worden geëerbiedigd door de regeling van een Lid-Staat als artikel 29, tweede alinea, van wet nr. 428 van 29 december 1990, door het loutere feit dat de in deze regeling vastgestelde voorwaarden voor terugbetaling van voor het Gemeenschapsrecht relevante heffingen, — ook al zijn zij beperkt in vergelijking met de algemene regeling naar gemeen recht —, toch minder streng zijn dan de in de derde alinea van dit artikel gestelde bijzondere voorwaarden voor terugbetaling?

3. Staan genoemde grondbeginselen van de communautaire rechtsorde eraan in de weg, dat een Lid-Staat — nadat het Hof in tal van arresten verschillende belastingen op het gebied van invoerrechten, productiebelastingen, verbruiksbelastingen, extra heffing op suiker en directe belastingen onverenigbaar met het Gemeenschapsrecht heeft verklaard —, regels van procesrecht vaststelt, als ingevoerd bij artikel 29 van wet nr. 428 van 29 december 1990, die specifiek de mogelijkheid tot terugvordering van voornoemde in strijd met het Gemeenschapsrecht geheven belastingen beperken?
4. Is een wet als de hiervoor genoemde, — die zou zijn ingevoerd om de nationale wetgeving in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Hof van Justitie —, en die meer dan drie en een half jaar na de arresten van het betrokken Hof is goedgekeurd, als

gevolg waarvan de gebrekkige staat zich ten onrechte heeft verrijkt, niet onverenigbaar met het Gemeenschapsrecht, inzonderheid met hetgeen in het arrest van 9 november 1983 (zaak 199/82, San Giorgio) is verklaard betreffende niet toegelaten bewijsmiddelen? Meer bepaald, is een uitlegging en een toepassing van genoemd artikel 29, op basis van de onderstelling dat — „omdat het een bekend feit is dat de verbruiksbelastingen worden doorberekend” — het bewijs door vermoeden zou volstaan ten bewijze dat de afwenteling heeft plaatsgehad, en dus om het verzoek om terugbetaling af te wijzen, niet onverenigbaar met het Gemeenschapsrecht?

5. Is het bijgevolg naar Gemeenschapsrecht geoorloofd, dat de nationale rechter of de deskundige de afwenteling van belasting vaststelt aan de hand van dergelijke eenvoudige vermoedens die typische vrije bewijzen zouden zijn, en aldus de verzoeken om terugbetaling systematisch uitsluit, zoals in de praktijk gebeurt, zodat de schuldplichtige Amministrazione nooit haar plicht tot terugbetaling erkent?
6. Kan een regel als vervat in genoemd artikel 29, leden 4 en 8, die vormvoorschriften bevat (bij voorbeeld, verplichting tot kennisgeving aan bepaalde diensten van die schuldplichtige autoriteit), die nooit waren vastgesteld in de vroegere gevallen van terugbetaling, waarvoor de algemene regeling ter zake gold, verplicht worden gesteld en op enigerlei wijze met terugwerkende kracht worden uitgelegd?

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG van 16 oktober 1996

in zaak T-36/94: A. Capitanio tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Ambtenaren — Herplaatsing — Vaststelling van niveau van ambt — Bezwarend besluit)

(96/C 354/45)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-36/94, A. Capitanio, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, G.-F. Parmentier en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue Glesener 1, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. M. Alves Vieira), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende vaststelling en bekendmaking van kennisgeving van vacature COM/022/93 betreffende het ambt van hoofd van eenheid 4 („Technische groep „Infra-

structuur”) van Directoraat E („Oost- en zuidelijk Afrika”) van Directoraat-generaal VIII (Ontwikkeling), van het besluit waarbij de Commissie dit ambt in de rang A 5/A 4 heeft ingedeeld, van het besluit om de kennisgeving van vacature betreffende dit ambt in te trekken om de herplaatsing van een ambtenaar met verlof om redenen van persoonlijke aard mogelijk te maken, alsmede van alle daaraanvolgende en/of daarmee verknochte besluiten van de Commissie, met name het besluit houdende afwijzing van verzoekers sollicitatie en het besluit houdende aanstelling van de heer G. in dat ambt, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 16 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 76 van 12. 3. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 16 oktober 1996

in zaak T-37/94: **D. Benecos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Ambtenaren — Herplaatsing — Vaststelling van niveau van ambt — Bezwarend besluit)

(96/C 354/46)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-37/94, D. Benecos, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, G.-F. Parmentier en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue Glesener 1, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. M. Alves Vieira), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie waarbij het ambt COM/022/93 van hoofd van eenheid 4 („Technische groep „Infrastructuur””) van Directoraat E („Oost- en zuidelijk Afrika”) van Directoraat-generaal VIII (Ontwikkeling) in de rang A 5 is ingedeeld, en tot nietigverklaring van alle daaraanvolgende besluiten, inzonderheid het besluit houdende afwijzing van verzoekers sollicitatie en het besluit houdende aanstelling van de heer G. in dat ambt, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 16 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 76 van 12. 3. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 16 oktober 1996

in zaak T-56/94: **R. de Santis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Ambtenaren — Kennisgeving van vacature — Misbruik van bevoegdheid)

(96/C 354/47)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-56/94, R. de Santis, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, V. Leclercq, G.-F. Parmentier en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue Glesener 1, tegen Commissie van de Europese

Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valsesia), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 16 december 1993 houdende bekendmaking van kennisgeving van vacature COM/144/93 betreffende het ambt van hoofd van eenheid 1 („Zuivelproducten”) van Directoraat D („Ordering der markten van dierlijke producten”) van Directoraat-generaal VI (Landbouw), heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 16 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 76 van 12. 3. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 16 oktober 1996

in zaak T-336/94: **Efisol SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**⁽¹⁾

(Verordening (EEG) nr. 594/91 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken — Toewijzing van contingenten — Invoervergunningen — Weigering — Vordering tot schadevergoeding — Bescherming van gewettigd vertrouwen)

(96/C 354/48)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-336/94, Efisol SA, vennootschap naar Frans recht, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door J. Buhart, advocaat te Parijs, en J.-Y. Art, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt en J. Medernach, advocaten aldaar, rue Mathias Hardt 8-10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. H. van der Woude), betreffende een verzoek krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EG-Verdrag, strekkende tot vergoeding van de schade veroorzaakt door de weigering vergunningen af te geven voor de invoer in de Gemeenschap van chloorfluorkoolwaterstof 11, heeft het Gerecht (Eerste Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, C. W. Bellamy, A. Kalogeropoulos, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: H. Jung, op 16 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in alle kosten.*

⁽¹⁾ PB nr. C 380 van 31. 12. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 16 oktober 1996

in zaak T-378/94: J. Knijff tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Ambtenaren — Tijdelijke functionarissen aangesteld in overleg met nationale controle-instellingen — Toepassing van regeling betreffende hun indeling in rang)

(96/C 354/49)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-378/94, J. Knijff, gewezen tijdelijke functionaris van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, wonende te Assenois (België), vertegenwoordigd door J.-P. Noesen, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten diens kantore, rue des Glacis 18, tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.-M. Sténier, J. Inghelram en P. Giusta), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 9 februari 1994 houdende weigering om verzoekers indeling te wijzigen, alsmede van het besluit van 29 augustus 1994 houdende afwijzing van de door verzoeker ingediende klacht, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 16 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 380 van 31. 12. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 22 oktober 1996

in zaak T-266/94: Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Staatssteun — Scheepsbouw — Afwijkende regeling — Scheepswerven in voormalige Duitse Democratische Republiek)

(96/C 354/50)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen, gevestigd te Kopenhagen, Assens Skibsværft A/S, gevestigd te Assens (Denemarken), Burmeister & Wain Skibsværft A/S, gevestigd te Kopenhagen, Danyard A/S, gevestigd te Frederikshavn (Denemarken), Fredericia Skibsværft A/S, gevestigd te Fredericia (Denemarken), Odense Staalskibsværft A/S, gevestigd te Odense (Denemarken), Svendborg Værft A/S, gevestigd te Svendborg (Denemarken), Ørskov Christensens

Staalskibsværft A/S, gevestigd te Frederikshavn (Denemarken), Aarhus Flydedok A/S, gevestigd te Århus (Denemarken), vertegenwoordigd door J.-E. Svensson, advocaat te Kopenhagen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Dupont, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8-10, ondersteund door Koninkrijk Denemarken (gemachtigde: P. Biering) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. C. Jessen en B. Smulders), ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: E. Röder, B. Kloke en, tijdens de mondelinge behandeling M. Schütte) en MTW Schiffswerft GmbH (voorheen Meerestechnik Werft), gevestigd te Wismar (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-J. Rabe en G. M. Berrisch, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van F. Turk, advocaat aldaar, avenue Guillaume 13 B, betreffende een verzoek tot gehele of gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 11 mei 1994 betreffende de uitkering van de tweede tranche van de staatssteun voor MTW Schiffswerft GmbH, voorheen Meerestechnik Werft, heeft het Gerecht (Derde Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: C. P. Briët, president, B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 22 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst verzoeksters in de kosten van het geding, daaronder begrepen de kosten die interveniënte MTW zijn opgekomen.*
3. *Verstaat dat de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk Denemarken hun eigen kosten zullen dragen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 254 van 10. 9. 1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 22 oktober 1996

in zaak T-330/94: Salt Union Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Staatssteun — Weigering van Commissie om dienstige maatregelen voor te stellen in de zin van artikel 93, lid 1, van Verdrag — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvanke-lijkheid)

(96/C 354/51)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-330/94, Salt Union Ltd, gevestigd te Cheshire (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door J. Scott en C. Pouncey, Solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van G. Baden, advocaat aldaar, boulevard Royal 8, ondersteund door Verein Deutsche Salzindustrie eV, gevestigd te Bonn (Duitsland), vertegenwoordigd door T. Jestaedt, advocaat te Düsseldorf, en W. Klosterfelde en K. Metzloff, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P.

Dupont, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8-10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk N. Khan en J.-P. Keppenne en vervolgens N. Khan en P. Nemitz), ondersteund door Frima BV, gevestigd te 's-Gravenhage (Nederland), aanvankelijk vertegenwoordigd door T. Ottervanger, advocaat te Rotterdam, en H. Nyssens, advocaat te Brussel, vervolgens alleen door T. Ottervanger, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Zeyen, advocaat aldaar, rue Ermesinde 67, betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking, vervat in een brief van 5 augustus 1994, waarbij de Commissie heeft meegedeeld, dat zij geen aanleiding zag om met betrekking tot de Nederlandse Subsidieregeling regionale investeringsprojecten 1991 dienstige maatregelen voor te stellen in de zin van artikel 93, lid 1, EG-Verdrag, heeft het Gerecht (Derde Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: C. P. Briët, kamerpresident, B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 22 oktober 1996 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
2. Verwijst Salt Union Ltd in de kosten, met inbegrip van de kosten van Frima BV.
3. Verstaat dat Verein Deutsche Salzindustrie eV haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB nr. C 380 van 31. 12. 1994.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 augustus 1996

in zaak T-112/96 R: J.-C. Séché tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen

(96/C 354/52)

(Ambtenaren — Afwijzing van sollicitatie en aanstelling van andere kandidaat — Kort geding — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Ontbreken) (Procestaal: Frans)

In zaak T-112/96 R, J.-C. Séché, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, rue du Fort Rheinsheim 2, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valsesia en J. Currall), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de besluiten van de Commissie van 22 mei 1996 houdende afwijzing van verzoekers sollicitatie en aanstelling van een andere kandidaat in het bij kennisgeving COM/20/96 vacant verklaarde ambt van juridisch hoofdadviseur, heeft de president van het

Gerecht op 28 augustus 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 oktober 1996

in zaak T-197/95, Sveriges Betodlares Centralförening en
S. Å. Henrikson tegen Commissie van de Europese Gemeen-
schappen (¹)

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Suikerbieten — Verordening (EG) nr. 1734/95 — Specifieke landbouwomrekeningskoers voor Zweden — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)

(96/C 354/53)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-197/95, Sveriges Betodlares Centralförening, gevestigd te Malmö (Zweden), en S. Å. Henrikson, woonachtig te Lund (Zweden), vertegenwoordigd door O. Lieberknecht en W. Kirchhoff, advocaten te Düsseldorf, en M. Schütte, advocaat te Berlijn, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Bonn, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March en J. Macdonald Flett), betreffende een beroep, ingesteld krachtens artikel 173 EG-Verdrag, strekkende tot nietigverklaring van Verordening (EG) nr. 1734/95 van de Commissie van 14 juli 1995 tot vaststelling van de specifieke landbouwomrekeningskoersen voor de minimumprijzen voor suikerbieten en voor de productieheffingen en de aanvullende heffingen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1994/1995 (PB nr. L 165 van 15. 7. 1995, blz. 12), voor zover deze verordening geen koers voor Zweden vaststelt, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: H. Jung, op 4 oktober 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
2. Op het verzoek tot interventie van het Koninkrijk Zweden behoeft niet te worden beslist.
3. Verzoekers zullen hun eigen kosten dragen alsmede, gezamenlijk en hoofdelijk, de kosten van de Commissie. Het Koninkrijk Zweden zal de kosten dragen die op het verzoek tot interventie zijn gevallen.

(¹) PB nr. C 351 van 30. 12. 1995.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 4 oktober 1996

in zaak T-5/96, Sveriges Betodlares Centralförening en S. Å Henrikson tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Suikerbieten — Verordening (EG) nr. 1734/95 — Specifieke landbouwomrekeningskoers voor Zweden — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)

(96/C 354/54)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-5/96, Sveriges Betodlares Centralförening, gevestigd te Malmö (Zweden), en S. Å. Henrikson, woonachtig te Lund (Zweden), vertegenwoordigd door O. Lieberknecht en W. Kirchhoff, advocaten te Düsseldorf, en M. Schütte, advocaat te Berlijn, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Bonn, advocaat aldaar, avenue Guillaume 62, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March en J. Macdonald Flett), betreffende een beroep, strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie, vervat in de brief van 27 oktober 1995 (D(95) VI/1241/95), waarbij is geweigerd, voor Zweden de specifieke landbouwomrekeningskoers voor de minimumprijzen voor suikerbieten voor het tijdvak van 1 januari tot en met 30 juni 1995 vast te stellen, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: H. Jung, op 4 oktober 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. Verzoekers zullen hun eigen kosten dragen alsmede, gezamenlijk en hoofdelijk, de door de Commissie gemaakte kosten.

⁽¹⁾ PB nr. C 133 van 4. 5. 1996.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

van 8 oktober 1996

in zaak T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Sociale politiek — Europees Sociaal Fonds — Beschikking waarbij gedeeltelijke terugbetaling van bijstand voor beroepsopleidingsactie wordt gelast — Kort geding — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Afwezigheid)

(96/C 354/55)

(Procestaal: Portugees)

In zaak T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda, gevestigd te Lissabon, vertegenwoordigd door M.

Ferrão Castelo Branco, advocaat te Lissabon, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij F. Brouxel, advocaat aldaar, rue Zithe 6, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. T. Figueira en K. Simonsson), betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 12 december 1995, waarbij de terugbetaling wordt gelast van een bedrag van 4 267 218 esc. die als bijstand van het Europees Sociaal Fonds is betaald voor een beroepsopleidingsactie, heeft de president van het Gerecht op 8 oktober 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 5 juni 1996 ingesteld door vennootschappen Assicurazioni Generali SpA en Unicredito SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-87/96)

(96/C 354/56)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 juni 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door vennootschappen Assicurazioni Generali SpA, te Trieste (Italië), en Unicredito SpA, te Treviso (Italië), vertegenwoordigd door A. Pappalardo, advocaat te Trapani en C. Tesauro, advocaat te Napels, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Lorang, advocaat aldaar, 51, rue Albert 1er.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 25 maart 1996, Generali/Unicredito, in zaak nr. IV/M.711;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters, twee vennootschappen uit de verzekeringssector, hebben overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad de oprichting aangemeld van een gemeenschappelijke onderneming, met de benaming Casse e Generali Vita SpA (CG Vita), die actief zal zijn op de markt voor levensverzekeringen. Zij gaan ervan uit, dat het om een concentratie gaat, en komen op tegen de weigering van de Commissie om te erkennen dat de aangemelde operatie binnen het toepassingsgebied van bovenvermelde verordening valt.

Volgens verzoeksters is de bestreden beschikking gebaseerd op de overweging, dat CG Vita geen functionele autonomie heeft omdat:

- de operatie te zien is in een meer algemene context van samenwerking tussen de oprichtende ondernemingen;
- de bijstand inzake techniek, beheer en distributie die bedoelde ondernemingen ten behoeve van de gemeenschappelijke onderneming zullen moeten blijven verstrekken, ook na de aanloopfase, zeer omvangrijk en economisch belangrijk is;
- de door CG Vita aangeboden verzekeringsproducten niet grondig verschillen van die welke Generali thans reeds verkoopt.

Volgens verzoeksters daarentegen is de omstandigheid dat de oprichting van CG Vita is te zien in het kader van een ruimer samenwerkingsverband tussen Generali en Unicredito om twee redenen irrelevant: in de eerste plaats blijven de andere vormen van samenwerking in de huidige stand van zaken louter hypothetisch, en zou toch tot een dergelijke samenwerking worden besloten, dan zouden terzake tussen de partijen overeenkomsten worden gesloten die eventueel aan de beoordeling van de bevoegde antitrust-autoriteiten zouden worden onderworpen; in de tweede plaats houden de mogelijke samenwerkingsvormen geen verband met de activiteit van CG Vita, doch wel met bijzondere relaties die tussen Generali en Unicredito kunnen ontstaan in het kader van hun hoofdactiviteiten.

Voorts voldoet CG Vita volledig aan het vereiste van functionele autonomie, nu deze vennootschap over toereikende financiële middelen beschikt, over een verkoopnet beschikt dat is gebaseerd op de structuren die de bankenaandeelhouders te harer beschikking stellen, alsmede over een aanvankelijk personeelsbestand van 15 personen. De bezwaren die de Commissie formuleert leiden tot rechtsonzekerheid voor de betrokken partijen, zonder dat zulks werkelijk noodzakelijk is ter bescherming van de markt tegen eventuele mededingingsbeperkingen.

Bovendien houdt de zienswijze van de Commissie, dat er geen functionele autonomie is, geen rekening met de bijzondere aard van de verzekeringsmarkt, in die zin dat een aantal voorafgaande controles en vergunningen de autonomie en de economische levensvatbaarheid van de ondernemingen in de betrokken sector verzekeren.

Ten slotte beroepen verzoeksters zich op ontoereikende motivering, nu de bezwaren van de Commissie inzake de functionele autonomie niet gebaseerd zijn op informatie waarover zij beschikt, doch wel op het argument dat er te weinig elementen zijn die op een dergelijke autonomie wijzen. Had de Commissie twijfels geformuleerd nopens het bestaan en de duur van de inbreng van de moederondernemingen, dan hadden partijen de gelegenheid gehad bijkomende informatie te verstrekken en eventueel de overeenkomst te wijzigen.

Beroep, op 10 september 1996 ingesteld door MD Foods Amba e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-139/96)
(96/C.354/57)

(Procestaal: Deens)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 september 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door MD Foods Amba en door Danske Mejeriers Fællesorganisation, als mandataris van Kløvermælk Amba, Løgismose Produktion A/S, Mejeriselskabet Vesthimmerland, Nordex Food A/S, Sinai Landmejeri en Sædager Andelsmejeri, vertegenwoordigd door G. Lett, bijgestaan door N. Scandamis, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van R. Assa, advocaat aldaar, rue J.-P. Brasseur 1.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- Verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie van 12 juni 1996 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad⁽¹⁾ nietig te verklaren, voor zover deze betrekking heeft op de registratie van feta als beschermde oorsprongsbenaming;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van hun verzoek om nietigverklaring voeren verzoeksters het volgende aan:

1. Artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad⁽²⁾ is niet-toepasselijk (artikelen 173 en 184 van het Verdrag), met als gevolg dat Verordening (EG) nr. 1107/96 van de Commissie, voor zover deze betrekking heeft op de registratie van feta, zonder geldige grondslag is vastgesteld en derhalve wezenlijke vormvoorschriften schendt in de zin van artikel 173, tweede alinea, van het Verdrag:
 - Artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 is in strijd met artikel 30 van het Verdrag.
2. Verordening (EG) nr. 1107/96 berust op schending van wezenlijke vormvoorschriften, waardoor zij ongeldig is voor zover zij de registratie van feta betreft (artikel 173, tweede alinea, van het Verdrag):
 - De Griekse wettelijke regeling is te laat ingevoerd om feta krachtens artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 te doen registreren.

- De Commissie heeft de Raad geen voorstel voor een algemene lijst voorgelegd vóór de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 2081/92.
 - Geen bekendmaking van een produkt dossier voor feta.
 - Geen bekendmaking van de lijst bij de erkende controlerende instanties.
 - De Commissie heeft haar beslissing om feta te registreren, niet genomen volgens een goede administratieve praktijk.
3. Feta voldoet niet aan de voorwaarden voor registratie overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2081/92, en de registratie van feta is derhalve in strijd met bepalingen ter uitvoering van het Verdrag (artikel 173, tweede alinea):
- Feta is een soortnaam.
 - De benaming „feta” voldoet niet aan de voorwaarden voor registratie als indirecte oorsprongsbenaming uit hoofde van artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2081/92.
4. De registratie van feta is in strijd met fundamentele beginselen van Gemeenschapsrecht en derhalve ook met het Verdrag, inzonderheid de artikelen 6 en 40, lid 3, en het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen (artikel 173, tweede alinea):
- De registratie van feta als beschermde oorsprongsbenaming ten gunste van Griekse producenten, vormt jegens verzoeksters een schending van het in de artikelen 6 en 40, lid 3, van het Verdrag neergelegde discriminatieverbod.
 - De registratie van feta in Verordening (EG) nr. 1107/96 is in strijd met het vertrouwensbeginsel.

(¹) PB nr. L 148 van 21. 6. 1996, blz. 1.

(²) PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 1.

Beroep, op 16 september 1996 ingesteld door „Y” tegen Europees Parlement

(Zaak T-144/96)

(96/C 354/58)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 september 1996 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door „Y”, vertegenwoordigd door G. Collin, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het door verweerder op 19 januari 1996 genomen besluit om jegens verzoeker de maatregel tuchtrechtelijk ontslag te nemen;
- nietig te verklaren het door verweerder op 17 juni 1996 uitdrukkelijk genomen besluit tot afwijzing van de klacht van 5 maart 1996;
- het Europees Parlement in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker beroept zich in de eerste plaats op schending van de motiveringsplicht. In dit verband zet hij uiteen, dat het bestreden tuchtrechtelijk besluit is gebaseerd op een tegen hem gewezen strafvonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, doch geen rekening houdt met de verzachtende omstandigheden die de Rechtbank in twee opeenvolgende stadia van de strafzaak in aanmerking heeft genomen. Volgens verzoeker heeft het tuchtrechtelijk gezag niet voldaan aan zijn motiveringsplicht, die inhoudt dat het alle relevante gegevens moet onderzoeken alvorens een zware maatregel zoals tuchtrechtelijk ontslag te nemen, en heeft het dus een kennelijke beoordelingsfout begaan.

Verzoeker beroept zich ook op schending van de zorgplicht. Hij verwijt het tuchtrechtelijk gezag immers geen rekening te hebben gehouden met zijn gezondheidstoestand, die nochtans volgens de strafrechter een beperkte gevangenisstraf rechtvaardigde, met opschorting onder de enkele voorwaarde dat verzoeker zich medisch zou laten begeleiden. Volgens verzoeker rechtvaardigde een redelijke toepassing van de zorgplicht een lichte tuchtmaatregel, in plaats van een zware zoals tuchtrechtelijk ontslag.

Ten slotte betoogt verzoeker, dat het tuchtrechtelijk besluit de rechten van de verdediging schendt, voor zover het in zijn overwegingen verwijst naar zijn „houding na” de hem verweten feiten, zonder dat dit begrip met precieze feiten wordt gestaafd.

Beroep, op 19 september 1996 ingesteld door M. da Graça de Abreu tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-146/96)

(96/C 354/59)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 september 1996 beroep ingesteld tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen door M. da Graça de Abreu, wonende te Luxemburg, vertegenwoor-

digd door J.-N. Louis, T. Demasure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicile gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue de Cessange 30.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Hof van Justitie tot aanstelling van verzoekster als typiste in de rang C 4, voor zover zij daarbij is ingedeeld in de derde salaristrap van deze rang;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is ambtenaar van het Hof van Justitie, en komt op tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag om haar aan te stellen als ambtenaar op proef in de rang C 4, salaristrap 3.

Aanvankelijk was zij door de verwerende instelling in dienst genomen als tijdelijk functionaris in de rang C 4; op 15 juli 1993 werd zij bevorderd tot de rang C 3, vierde salaristrap. Aangezien zij op de lijst van geschikte kandidaten van algemeen vergelijkend onderzoek EUR/C/22 was geplaatst, werd zij uiteindelijk bij het bestreden besluit tot de proeftijd toegelaten. Hoewel zij in haar ambt werd aangeworven, werd zij niet tot ambtenaar op proef aangesteld in de rang die zij vóór haar aanstelling had.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster de onwettigheid aan van Verordening (EEG, Euratom, EGKS), nr. 3947/92 van de Raad, voorzover artikel 8 ervan bepaalt, dat een tijdelijk functionaris in zijn rang tot ambtenaar moet worden benoemd om zijn salaristrap te kunnen behouden. Volgens haar heeft deze wijze van aanstelling tot gevolg:

- dat tijdelijke functionarissen, die wegens hun verdiensten zijn bevorderd, ongunstig worden behandeld ten opzichte van hun minder verdienstelijke collega's, die wel hun salaristrapanciënniteit behouden;
- dat het beginsel van de aanspraak op een verdere carrière wordt geschonden, nu zulks in strijd is met de verplichting om via bevordering de meest verdienstelijke, best gekwalificeerde en meest ervaren tijdelijke functionarissen aan te moedigen om carrière te maken; en
- dat in strijd met het beginsel van goed bestuur de carrière-vooruitzichten van tijdelijke functionarissen in geval van bevordering worden beperkt, wat ontmoedigend is voor de best gekwalificeerde en meest efficiënte personeelsleden.

Beroep, op 19 september 1996 ingesteld door H. Batho tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-147/96)

(96/C 354/60)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 september 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door H. Batho, wonende te Kraainem (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demasure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicile gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue de Cessange 30.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag waarbij, na hernieuwd onderzoek van verzoekers positie als ambtenaar, zijn indeling in de rang A 7 wordt bevestigd;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker betwist het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag, houdende bevestiging van verzoekers indeling in A 7 bij zijn aanstelling tot ambtenaar op proef, nadat hij op de lijst van geschikte kandidaten van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/762 was geplaatst. Vóór deze aanstelling had verzoeker als gedetacheerd nationaal ambtenaar, tijdelijk functionaris en hulpfunctionaris in dienst van de verwerende instelling gewerkt. In het kader van deze laatste functies was hij, gezien zijn beroepservaring, ingedeeld in A 5, salaristrap 3. Tegen zijn aanstelling in A 7 had hij een eerste klacht ingediend, die het onderwerp was van een definitief geworden uitdrukkelijk besluit tot afwijzing. Na het arrest van het Gerecht van 5 oktober 1995 in de zaak T-17/95, Alexopoulou, diende hij een verzoek in om herziening van het besluit waarbij hij in A 7 werd ingedeeld. De afwijzing van dit verzoek is het onderwerp van het onderhavige geding.

Tot staving beroept verzoeker zich op een kennelijke beoordelingsfout. Hij wijst erop, dat hij als ambtenaar op proef is aangeworven om het ambt te vervullen dat hij als tijdelijk functionaris en vervolgens als hulpfunctionaris in de rang A 5 bekleedde. Aangezien hij in zijn ambt is aangeworven en intussen vijf jaar en elf maanden extra beroepservaring heeft opgedaan, kan de Commissie volgens hem echter niet staande houden, dat de specifieke behoeften van de dienst niet meer de aanstelling vereisten van een bijzonder kundig persoon om het betrokken ambt te vervullen.

In ieder geval stelt verzoeker, dat hij bij zijn aanwerving uitzonderlijke kundigheden bezat, die in de zin van het arrest Alexopoulou een aanstelling in de hoogste rang van de loopbaan rechtvaardigen.

Beroep, op 20 september 1996 ingesteld door E. Brognieri tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-148/96)

(96/C 354/61)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 september 1996 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door E. Brognieri, wonende te Barasso (Italië), vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij L. Schiltz, advocaat aldaar, rue du Fort Rheinsheim 2.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 28 november 1995 waarbij het tot aanstelling bevoegd gezag hem meedeelt, dat het zijn besluit van 22 februari 1993 bevestigt waarbij hij uit de ploegendienst van de brandweer is verwijderd, en dat hij zelfs niet in dagdienst naar de kazerne mag komen;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een morele schadevergoeding van 2 000 000 lire, vermeerderd met wettelijke interesten op de voet van 8 % per jaar vanaf de vast te stellen beslissing tot de datum van volledige betaling;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding gelijk aan het gederfde salaris in ploegendienst vanaf 28 november 1995, zijnde de datum van het bestreden besluit, tot de vaststelling van een regelmatig en wettelijk besluit waarbij zijn administratieve situatie wordt geregulariseerd, vermeerderd met moratoire interesten op de voet van 8 % per jaar vanaf 22 februari 1996, zijnde de datum van zijn klacht;
- verweerster in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die bij verweerster in dienst is als brandweerman in het centrum Ispra, is dezelfde als in zaak T-583/93, welke zaak is beslecht bij arrest van 8 juni 1995. Bij dat arrest is het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 22 februari 1993 houdende zijn verwijdering uit de ploegendienst van de brandweer nietigverklaard. Het onderhavige beroep is gericht tegen verweersters besluit waarbij het — bij voor-

meld arrest nochtans nietigverklaarde — besluit van 22 februari 1993 is bevestigd.

Tot staving van zijn aanspraken voert verzoeker schending van de artikelen 26 en 35 van het Statuut en van de artikelen 176 en 179 van het Verdrag van Rome aan, alsmede schending van algemene rechtsbeginselen, zoals het beginsel dat een definitieve beslissing die niet vatbaar is voor beroep, kracht van gewijsde heeft. Zijns inziens respecteert het bestreden besluit het dictum van het arrest van 8 juni 1995 niet, doordat het een nietigverklaard besluit bevestigt en het voorbijgaat aan de tenuitvoerlegging van het arrest alsmede aan noodzakelijkerwijs uit dat arrest voortvloeiende gevolgen.

Dienaangaande betoogt verzoeker, dat het tot aanstelling bevoegd gezag het bestreden besluit niet in het belang van de dienst of van zijn organisatie heeft vastgesteld, doch zich heeft bezondigd aan misbruik van bevoegdheid om hem een verkapte tuchtsanctie op te leggen.

Ten slotte verwijt hij verweerster, dat zijn persoonsdossier niet alle stukken betreffende zijn administratieve situatie bevat, daar een aantal elementen waarop de Commissie zich tot staving van haar betoog beroept, aan verzoeker niet zijn meegedeeld noch in zijn persoonsdossier zijn opgenomen, wat op het bestaan van een parallel dossier wijst.

Beroep, op 24 september 1996 ingesteld door A. Rowan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-150/96)

(96/C 354/62)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door A. Rowan, wonende te Overijse, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat te Luik, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, advocaat aldaar, rue de Nassau 21.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 25 oktober 1995 waarbij zij zijn indeling in rang B 5 vaststelt en, voor zoveel nodig, het besluit van de Commissie van 19 juni tot afwijzing van zijn klacht van 20 februari 1995,
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is ambtenaar van de Commissie in rang B 4 en komt op tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegd gezag om zijn indeling in rang B 5 bij zijn aanwerving voor

de Eenheid voor coördinatie van de fraudebestrijding (UCLAF) te herzien.

Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker te beschikken over uitzonderlijke, zeer specifieke bekwaamheden op het gebied van zijn functie. Deze beroepservaring zou hij hebben verworven binnen de Ierse douane en als tijdelijk functionaris van de UCLAF van de Commissie.

Hij stelt allereerst schending van de doctrine voortvloeiend uit het arrest van het Gerecht van 5 oktober 1995, uitgesproken in zaak T-17/95, Alexopoulou. Hij is namelijk van mening, dat hij voldoet aan de in dit arrest bedoelde voorwaarde van uitzonderlijke kundigheden. Volgens verzoeker betekent dit, dat het tot aanstelling bevoegde gezag, door te zijnen aanzien geen gebruik te maken van de in artikel 31, lid 2, van het Statuut neergelegde uitzonderingsmogelijkheid, een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan.

Volgens verzoeker heeft de Commissie zich ermee vergenoegd, zich in het aangevochten besluit te beroepen op algemene argumenten, te weten haar praktijk om ook op gespecialiseerde gebieden personeel in de aanvangsrang aan te stellen, en artikel 27 van het Statuut, dat haar zeer hoge aanwervingnormen stelt, zonder in te gaan op de concrete en nauwkeurige argumenten die hij in zijn klacht naar voren had gebracht.

Ten slotte beroept verzoeker zich op schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, voor zover verweerster hem onbillijk heeft behandeld ten opzichte van bepaalde collega's, die, na tijdelijk functionaris te zijn geweest, hun rang hebben mogen behouden nadat zij voor het aanstellingsexamen waren geslaagd. Deze situatie vloeit voort uit het feit dat verzoeker zich bijzondere inspanning heeft getroost om zijn werkring te behouden en daarom reeds in 1991 een algemeen vergelijkend examen heeft afgelegd, terwijl eind 1992/begin 1993 minder zware aanstellingsexamens zijn uitgeschreven voor andere collega's, die volgens verzoeker niet van dezelfde bereidwilligheid hadden blijk gegeven.

Beroep, op 2 september 1996 ingesteld door Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Limited Partnership tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Zaak T-152/96)
(96/C 354/63)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 september 1996 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn

Limited Partnership, vertegenwoordigd door D. Waelbroeck en D. Fosselard van het kantoor Liederkerke Wolters Waelbroeck & Kirkpatrick, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt & Medernach, rue Mathias Hardt 8-10.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- krachtens artikel 184 EG-Verdrag vast te stellen, dat Richtlijn 96/22/EG ongeldig is voor zover zij het op de markt brengen van diergeneesmiddelen met β -agonisten bestemd voor toediening, voor therapeutische doeleinden, aan landbouwhuisdieren verbiedt, en derhalve niet als rechtvaardigingsgrond kan worden gebruikt voor de in Verordening (EG) nr. 1312/96 vervatte beperkingen;
- nietig te verklaren Verordening (EG) nr. 1312/96, voor zover daarin wordt bepaald dat de voor clenbuterol vastgestelde maximumwaarden voor residuen slechts gelden voor specifieke therapeutische toepassingen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep strekt tot nietigverklaring van Verordening (EG) nr. 1312/96 van de Commissie van 8 juli 1996 (PB nr. L 170 van 9. 7. 1996, blz. 8), voor zover daarin wordt bepaald dat de voor clenbuterol-hydrochloride vastgestelde maximumwaarden voor residuen slechts gelden voor bepaalde therapeutische toepassingen bij runderen en paardachtigen.

Verzoeksters stellen, dat de Commissie ter rechtvaardiging van die beperking uitsluitend heeft verwezen naar het feit dat Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 (PB nr. L 125 van 23. 5. 1996, blz. 3) de toediening van clenbuterol aan landbouwhuisdieren verbiedt, behalve voor een aantal specifieke therapeutische doeleinden bij paardachtigen en koeien. Zij voeren evenwel aan, dat de bepalingen van die richtlijn in strijd zijn met het EG-recht, zoals reeds in zaak T-125/96 is aangetoond (PB nr. C 318 van 26. 10. 1996, blz. 15). Volgens hen dient derhalve te worden verklaard, dat die bepalingen niet van toepassing zijn in de onderhavige zaak.

Verzoeksters zijn derhalve van mening, dat de omstreden bepalingen niet door een passende motivering worden geschraagd, zodat de omstreden verordening niet voldoet aan de eisen van artikel 190 EG-Verdrag.

Verder betogen zij, dat de bepalingen van de omstreden verordening hun zonder geldige rechtvaardigingsgrond het recht ontnemen de meeste van hun clenbuterol bevattende diergeneesmiddelen, waarvoor zij overeenkomstig de vigerende Europese regels verkooplicenties hebben gekregen, te vervaardigen en op de markt te brengen.

Beroep, op 2 oktober 1996 ingesteld door Union Carbide Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-153/96)

(96/C 354/64)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 oktober 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Union Carbide Corporation, vertegenwoordigd door B. Hartnett, advocaat van de balie van Ierland, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt & Medernach, advocaten aldaar, postbus 39.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking C/96 1035 def. — Shell/Montecatini van de Commissie geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren;
- de Commissie krachtens artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een onderneming die actief is op vele markten, onder andere op die van licenties, via een joint venture met Shell Oil, van haar Unipol PP-technologie, komt op tegen beschikking C/96 1035 def. van de Commissie. Deze beschikking brengt een wijziging in Beschikking 94/811/EG van de Commissie van 8 juni 1994 waarbij een joint venture, Montell, tussen Shell Petroleum NV („Shell”), lid van de Koninklijke Nederlandse Shell-groep, en Montedison Nederland NV („Montedison”), een dochteronderneming van Montecatini, op het gebied van de polyolefinen, met inbegrip van produktiemiddelen en marketingfaciliteiten voor polypropyleen („PP”) en andere organische chemische produkten van de polyolefinensector, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard (zaak nr. IV/M.269). Tegen Beschikking 94/811/EG heeft verzoekster beroep tot nietigverklaring ingesteld krachtens artikel 173 EG-Verdrag en de artikelen 43 e.v. van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht (zaak T-322/94, Union Carbide/Commissie, PB nr. C 380 van 31. 12. 1994, blz. 17).

Bij beschikking C/96 1035 def. van 24 april 1996 worden de voorwaarden en verplichtingen die de Commissie aan Beschikking 94/811/EG had verbonden, ingetrokken. De Commissie was van oordeel dat door de overdracht van de activa van Shell Oil betreffende de licentie-activiteiten van UCC/Shell aan UCC de in punt 116 van Beschikking 94/811/EG omschreven verplichtingen niet langer nodig waren en dat derhalve de concentratie tussen Shell en Montedison verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kon worden verklaard zonder dat daaraan voorwaarden of verplichtingen behoeften te worden verbonden.

Verzoekster stelt dat de Commissie klaarblijkelijk dwaalde:

- door niet haar verplichting na te komen om toe te zien op de naleving van de voorwaarden op basis waarvan Beschikking 94/811/EG was goedgekeurd, en door te proberen deze voorwaarden in te trekken;
- door niet haar verplichting na te komen om op basis van de door verzoekster overgelegde bewijzen te bepalen dat niet aan de voorwaarden was voldaan, welke aan Beschikking 94/811/EG waren verbonden, waardoor zij deze voorwaarden niet kon intrekken;
- door vast te stellen dat Montell geen machtspositie heeft in de zin van artikel 2, lid 3, van de concentratieverordening op de mondiale markt van PP-technologie, en
- te bepalen dat Montell geen machtspositie heeft in de zin van artikel 2, lid 3, van de concentratieverordening op de Westeuropese markt voor PP-hars.

Verder stelt verzoekster dat de Commissie niet bevoegd is om beschikkingen krachtens de concentratieverordening te wijzigen, zodat beschikking C/96 1035 def. nietig is.

Ten slotte stelt verzoekster dat de beschikking van de Commissie nietig is wegens schending van wezenlijke vormvoorschriften.

Beroep, op 8 oktober 1996 ingesteld door C. Chvatal en anderen tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-154/96)

(96/C 354/65)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 oktober 1996 beroep ingesteld tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen door C. Chvatal, J.-Y. Delaval, J. Demaeght, G. Dragoni, J. Hambly, M. Kemmerling-Laleure, K. Lammar, T. Lippert, A. Losch, A. Mackay, K. Østergaard, M. Russel, Y. Schroeder-Goerens, U. Sinter, A. Vlachos en H. Weller, allen wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson S.à.r.l., rue de Cessange 30.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 2688/95 van de Raad van 17 november 1995 onwettig is voor zover haar werkingssfeer beperkt is tot

ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn aangesteld bij het Europees Parlement; bijgevolg,

- nietig te verklaren het besluit van het Hof van Justitie houdende afwijzing van het verzoek van verzoekers om hun naam te plaatsen op de lijst van personen die blijk hebben gegeven van hun belangstelling voor beëindiging van de dienst bij gelegenheid van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden; en
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers stellen, dat de besluiten tot afwijzing van hun verzoek en, voor zoveel nodig, de besluiten tot afwijzing van hun klacht, onwettig zijn voor zover daarbij een verordening wordt uitgevoerd die zelf onwettig is, namelijk Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 2688/95 van de Raad van 17 november 1995 tot vaststelling van bijzondere maatregelen betreffende de beëindiging van de dienst van ambtenaren van de Europese Gemeenschappen naar aanleiding van de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden. Volgens verzoekers is deze verordening onwettig voor zover zij enkel van toepassing is op ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die zijn aangesteld bij het Europees Parlement.

Deze beperking van de werkingssfeer van de verordening zien zij als een schending van artikel 24 Fusieverdrag, artikel 210 EG-Verdrag, artikel C van het Unieverdrag en artikel 1 Ambtenarenstatuut, waarin het beginsel van de eenheid van de ambtenaren van de Gemeenschappen is neergelegd. Voorts is zij in strijd met het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie tussen ambtenaren, voor zover zij tot gevolg heeft dat ambtenaren die zich in een gelijke situatie bevinden, verschillend worden behandeld.

In de tweede plaats stellen verzoekers schending van wezenlijke vormvereisten, meer specifiek de niet-inachtneming van de in artikel 10 van het Statuut en artikel 24 Fusieverdrag voorgeschreven procedure voor wijziging van het Statuut, voor zover het voorstel van de Commissie, op grondslag waarvan de in geding zijnde verordening is vastgesteld, noch aan het Comité voor het statuut, noch aan het Europees Parlement, noch aan het Hof van Justitie, noch aan de Rekenkamer is voorgelegd.

In de derde plaats beroepen zij zich op de niet-inachtneming van de in artikel 190 EG-Verdrag neergelegde motiveringsplicht, en zij beklemtonen, dat het enige argument dat in de overwegingen van de considerans van de verordening ter rechtvaardiging van de beperking wordt gegeven, onjuist is.

Verzoekers zijn ten slotte van mening, dat de in geding zijnde verordening het resultaat is van een opzettelijke wens om één instelling te bevoordelen ten nadele van de andere instellingen en het belang van de dienst, hetgeen misbruik van bevoegdheid is.

Beroep, op 9 oktober 1996 ingesteld door Stad Mainz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-155/96)

(96/C 354/66)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 oktober 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Stad Mainz, Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door M. Heidenhain, B. Maasen, C.-G. Hasselmann en H. Satzky, kantoor Hengeler Mueller Weizel Wirtz, advocaten te Berlijn, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Hoss, kantoor Elvinger, Hoss & Prussen, advocaten aldaar, Côte d'Eich, 15, Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Europese Commissie van 17 juli 1996 betreffende overheidssteun van de Stad Mainz aan de vennootschap voor immobiëlieënbeheer Fort Malakoff Mainz GmbH & Co. KG (staatssteun nr. C 64/94, ex NN 2/93);
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Europese Commissie van 17 juli 1996, waarbij deze heeft vastgesteld, dat de verkoop van een perceel grond in de stad Mainz aan de vennootschap voor immobiëlieënbeheer Fort Malakoff GmbH & Co. KG, een dochteronderneming van Siemens AG/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG, tegen een prijs die beneden de marktwaarde ligt, neerkomt op staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag ten bedrage van 4 904 725 DM. Deze steunmaatregel is onwettig, aangezien hij in strijd met artikel 93, lid 3, EG-Verdrag is toegekend. Bovendien is de steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden voor afwijkingen en vrijstellingen in de zin van artikel 92, leden 2 en 3.

Verzoekster stelt, dat de beschikking van de Europese Commissie weliswaar gericht is tot de Bondsrepubliek Duitsland, doch dat zij, aangezien zij de steun zou hebben toegekend, door de beschikking rechtstreeks wordt geraakt, in die zin dat zij in geval van bekrachtiging van de beschikking verplicht is de steun terug te vorderen.

Voorts stelt verzoekster, dat de overeengekomen koopprijs vergelijkbaar is met de prijzen voor vergelijkbare percelen met een vergelijkbare ligging en vergelijkbare kenmerken, wat blijkt uit een verslag van onafhankelijke deskundigen. Er is derhalve geen sprake van overheidssteun die verzoekster aan Fort Malakoff zou hebben verleend. De overeenkomst betreffende de verkoop van het perceel is economisch gerechtvaardigd, en komt overeen met wat zorgvuldige contractpartijen in het kader van een courante zakelijke

transactie zouden zijn overeengekomen. De bestreden beschikking vindt dus geen steun in artikel 92, lid 1, EG-Verdrag, en is dus alleen reeds op deze grond nietig te verklaren. Bovendien is de beschikking in strijd met artikel 190 EG-Verdrag niet voldoende duidelijk en ondubbelzinnig gemotiveerd.

**Beroep, op 9 oktober 1996 ingesteld door C. Jensen tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-156/96)

(96/C 354/67)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 oktober 1996 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door C. Jensen, wonende te Waterloo (België), vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat te Luik, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, rue de Nassau 21.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de in de motivering voorgestelde instructiemaatregelen te gelasten;
- het besluit van verweerster om de hem uitbetaalde inrichtingsvergoeding van hem terug te vorderen door een gedeelte in te houden op zijn uitkering bij vertrek en voor het restant een debetnota uit te schrijven, die hem ter kennis is gebracht bij brief van 13 november 1995 van het hoofd van de eenheid „Pensioenen en betrekkingen met voormalige ambtenaren”, welke hij op 23 november 1995 heeft ontvangen;
- verweerster te veroordelen, hem een schadevergoeding te betalen ter hoogte van de door hem ontvangen inrichtingsvergoeding, te weten 565 976 Bfr.;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is als ambtenaar van de Deense overheid ter beschikking van de Commissie gesteld. Hij betwist het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag waarbij is bepaald, dat de hem bij zijn indiensttreding bij het kabinet van het Deense Commissielid bij wijze van voorschot betaalde bedragen worden teruggevorderd wegens de beëindiging van zijn aanstellingsovereenkomst en zijn benoeming tot nationaal deskundige.

Om te beginnen herinnert hij eraan, dat de bevoegde dienst van verweerster hem herhaaldelijk heeft verzekerd dat de bij wijze van voorschot betaalde bedragen te beschouwen waren als definitief, ook indien hij het kabinet waarbij hij was geplaatst zou moeten verlaten. Verzoeker preciseert in dit verband, dat hij de administratie zelf om zekerheid in dit punt had verzocht, gelet op de hoogte van het betrokken

bedrag, en dat de verantwoordelijke dienst er meer dan een jaar over had gedaan om te ontdekken dat mogelijk een fout was gemaakt.

Verzoeker stelt in de eerste plaats schending van de artikelen 45 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen (RAAA) en 85 van het Statuut, voor zover aan de voorwaarden voor terugvordering van het onverschuldigd betaalde in casu niet is voldaan. De Commissie zou hem de vergoeding namelijk niet per vergissing hebben betaald, maar welbewust, ter uitvoering van een praktijk waarbij zij een systeem van voorschotten in het leven had geroepen onder voorbehoud van terugvordering onder bepaalde voorwaarden. In de tweede plaats zou van kwade trouw zijnerzijds geen sprake zijn, aangezien de betaling volgens de administratie destijds niet onverschuldigd was en verzoeker bijgevolg niet kan worden geacht zich bewust te zijn geweest van enige onregelmatigheid. Dienaangaande is hij van mening, dat artikel 85 van het Statuut aldus lijkt te moeten worden uitgelegd, dat het geen andere gevallen van kwade trouw uitsluit dan kennis van de onregelmatigheid van de betaling. In elk geval heeft de Commissie volgens verzoeker niet bewezen, dat hij in de omstandigheden van het geval, op het tijdstip dat hem de inrichtingsvergoeding werd uitbetaald, zich ervan bewust was dat het een onregelmatige betaling betrof dan wel een waaraan bepaalde voorwaarden werden gesteld voordat zij definitief werd.

Bovendien beroept verzoeker zich op schending van artikel 24 RAAA, voor zover het voorschotsysteem niet met deze bepaling in overeenstemming is. Volgens hem verplicht dit artikel de administratie, bij de indiensttreding van een ambtenaar of functionaris, een definitief besluit te nemen over het recht op vergoeding op basis van de vermoedelijke diensttijd. Artikel 24 zou derhalve uitsluiten, dat zij in eerste instantie een voorlopig, en naderhand een definitief besluit neemt op basis van de werkelijke diensttijd.

**Doorhaling van de gevoegde zaken
T-454/93, T-456/93 en T-457/93⁽¹⁾**

(96/C 354/68)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vierde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 oktober 1996 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken T-454/93, T-456/93 en T-457/93: Elders Trading Limited en Paterson Elders (Produce) Limited, Barretts & Baird (Wholesale) Limited, FMC plc, FMC (Meat) Limited, D. T. Duggins Limited, Marshall (Lamberhurst) Limited, Montelupo Ltd en North Devon Meat Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 290 van 6. 11. 1992.

Gedeeltelijke doorhaling van zaak T-221/95⁽¹⁾

(96/C 354/69)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vierde Kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 oktober 1996 de doorhaling gelast van Compagnie Luxembourgeoise de Télédiffusion SA, NV Verenigd Bezit VNU, RTL4 SA en Veronica Omroep Organisatie als verzoekende partijen in zaak T-221/95: Endemol Entertainment Holding BV e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 64 van 2. 3. 1996.

Doorhaling van zaak T-37/96⁽¹⁾

(96/C 354/70)

(Procestaal: Deens)

De president van de Vierde Kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschap-

pen heeft bij beschikking van 24 september 1996 de doorhaling in het register gelast van zaak T-37/96: Luftfartsfunktionærerne tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 145 van 18. 5. 1996.

Doorhaling van zaak T-52/96⁽¹⁾

(96/C 354/71)

(Procestaal: Spaans)

De president van de Tweede Kamer (uitgebreid) van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 oktober 1996 de doorhaling in het register gelast van zaak T-52/96: Sogecable SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 180 van 22. 6. 1996.